MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA EFECTUADA ALS CARRERS DE CHAPÍ 46-64 / FELIU I CODINA 1-25. DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA

(Codi Servei d'Arqueologia Barcelona 061/19)

Dates intervenció: 20 de maig al 21 de juny de 2019
5 d'octubre al 22 de novembre de 2019

Números d'expedient Generalitat Catalunya:
R/N 470 K121 NB2019/23843
R/N 470 K121 NB2019/27390

Arqueòloga directora de la intervenció:

VANESA TRIAY OLIVES

Gestió de la intervenció:

MARTA FÀBREGAS

Mataró, novembre 2020

ÍNDEX DE CONTINGUTS.

1 FITXA TÈCNICA. 5
2 INTRODUCCIÓ. 6
3 MARC GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC DEL JACIMENT 7
3.1 Situació del jaciment. 7
3.2 Context geològic. 7
3.3 Context geogràfic. 8
4 CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC. 11
4.1 Context històric. 11
4.2 Intervencions prèvies. 11
5 MOTIVACIONS I OBJECTIU DE LA INTERVENCIÓ. 19
6 METODOLOGIA. 23
7 DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS. 24
8 CONCLUSIONS. 28
9 BIBLIOGRAFIA. 30

ANNEX 1. FITXES UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES
ANNEX 2. INVENTARI DE MATERIAL
ANNEX 3. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA
ANNEX 4. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

1 FITXA TÈCNICA.

NOM DE LA INTERVENCIÓ	Carrer de Chapí 46-64 / Feliu i Codina 1-25 Codi Servei d'Arqueologia Barcelona 061/19
UBICACIÓ	Districte Horta-Guinardó Barcelona
COORDENADES UTM (ETRS-89)	C/ Chapí: X: 429860 m; Y: 4587008 m C/ Feliu i Codina: X: 429850 m; Y: 4587092 m Z: 90 metres snm
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	20 de maig al 21 de juny de 2019 5 d'octubre al 22 de novembre de 2019
PROMOTOR	Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA)
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Vanesa Triay Olives

2 INTRODUCCIÓ.

La present memòria arqueològica recull els resultats obtinguts de la intervenció arqueològica preventiva portada a terme als carrers de Chapí 46-64 / Feliu i Codina 1-25 al districte d'Horta-Guinardó de Barcelona en el decurs de l'execució de les obres d'urbanització dels esmentats carrers. Els treballs comporten la construcció de la nova xarxa de clavegueram amb l'obertura de nous embornals, arquetes i pous així com la realització de noves rases de serveis (llum, telecomunicacions i reg). L'obra ha estat promoguda per BIMSA / Ajuntament de Barcelona i portada a terme per la constructora Bigas Grup.

La direcció arqueològica d'aquesta intervenció (codi: 061/19) ha estat assumida per arqueòloga Vanesa Triay Olives de l'empresa d'arqueologia ATICS S. L Gestió i Difusió del Patrimoni Arqueològic i amb la supervisió del Servei d'Arqueologia de l'Ajuntament de Barcelona.

3 MARC GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC DEL JACIMENT

3.1 Situació del jaciment.

La intervenció es troba dins de l'entramat urbanístic de la ciutat de Barcelona, concretament en el barri d'Horta.

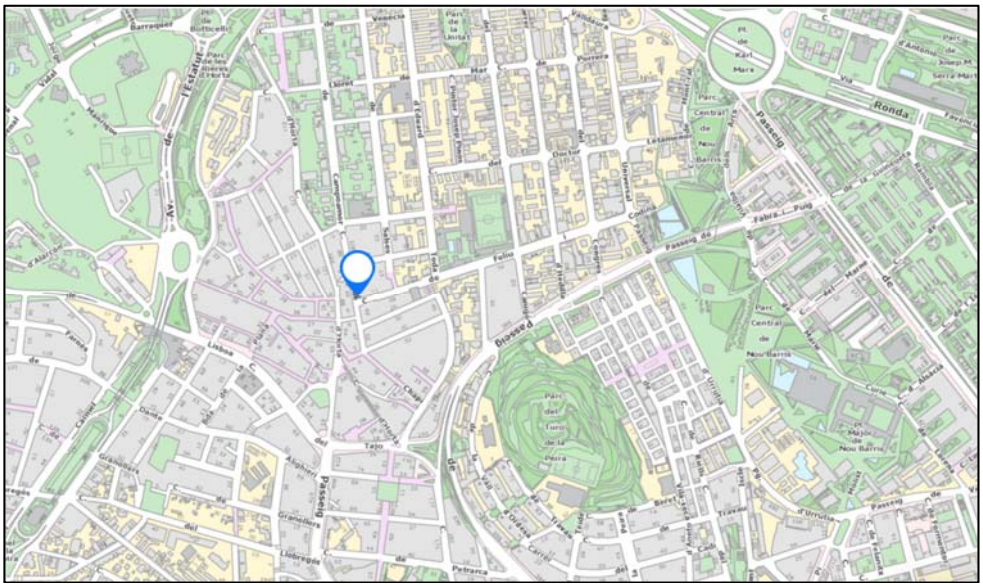

3.2 Context geològic.

L'estructura geològica del Pla de Barcelona presenta per un costat els materials paleozoics que defineixen la serra de Collserola. Aquesta està formada per pissarres les quals s'assenten damunt d'un basament granític que aflora en algunes zones d'Horta i del Guinardó i que domina a la serra de Marina. Al costat del Vallès, cap a Montcada i Olorda, la serralada presenta formacions de calcàries devòniques que són objecte d'explotació per empreses cimenteres.

Els materials del Secundari venen definits per les calisses dolmòtiques, gresos i argiles vermelles que trobem als turons de la zona nord-est del Pla. En el Terciari, predominen les formacions miocèniques i pliocèniques que es van sedimentar amb la transgressió marina del terciari superior, es tracta de la intercalació de margues blaves i gresos vermell-gris[1]. A la part baixa del Pla trobem una sèrie d'elevacions amb una orientació nordest-sudoest produïdes a partir del plegament de les formacions pliomicocèniques a conseqüència de la falla que va afectar a la costa (Mons Taber, Puig de les Fàlzies...). Damunt d'aquest substrat s'assenta el material quaternari del qual s'han diferenciat dues unitats[2]:

La plataforma superior s'inicia des del peu de la Serralada del Tibidabo i baixa fins al mar. Aquesta, que està molt afectada per l'acció dels torrents, és on s'assenta la ciutat, sobre tot el sector antic. En el substrat presenta argiles i sorres grogues pliocèniques damunt de les quals trobem els estimballs

[1] PALET, J.M. 1994, pàg.46-47.
[2] SOLÉ, L. 1963.

quaternaris molt potents, graves anguloses dins d'una matriu d'argiles vermelles que provenen de la zona del Tibidabo per aportacions torrencials.

La plataforma baixa va del graó o talús erosiu de 20/30 metres de desnivell fins a la línia de costa. Està constituït per la formació de les terrasses i deltes dels rius Llobregat i Besòs.

L'acció sedimentària de la plataforma presenta una sèrie de característiques que ha permès definir-la com un procés cíclic. Sembla que allà on l'efecte dels torrents no ha estat tan violent, es poden diferenciar tres nivells que es superposen quasi sempre en el mateix ordre i que es repeteix cíclicament unes tres vegades, és per aquest motiu que se'l coneix com "tricicle". Aquests nivells son de baix a dalt[3]:

Argiles vermelles de procedència col·luvial i que seria la conseqüència d'un sòl format en condicions de clima semblant al de les regions tropicals humides, es a dir, una fase humida i una altra de seca.

Llims groguencs d'origen eòlic, loess, i que sembla que es formarien amb un clima sec i fred.

Per últim, trobem el torturà, aquestes crostes calcàries s'haurien format en períodes de transició entre els dos climes anteriors, és a dir, més humit que durant el loess perquè hi hagués circulació de carbonat càlcic, però més càlid que el primer nivell, per tal que s'evaporés l'aigua.

En aquest nivells anirien incidint els diferents torrents i rieres, encaixant-se i produint formacions al·luvials i col·luvials de llims i argiles poc consolidades, la qual cosa explicaria l'aparició esporàdica de llengües de còdols i graves que trenca aquest cicle.

3.3 Context geogràfic.

El lloc de la intervenció s'ubica al Pla de Barcelona, una de les unitats morfològiques que configuren el territori, anomenat Barcelonès, que s'estén des de la costa mediterrània a la Serralada Litoral, concretament entre el tram de la serra de Collserola i els estrets de Martorell i de Montcada, per on els rius Llobregat i Besòs respectivament van a sortir a la mar amb la formació dels seus deltes. D'aquesta manera el territori presenta dos elements morfològics clars: la serra de Collserola i la plana.

La Serra de Collserola, *horst* compost per granits i esquistos, presenta unes altituds molt moderades, entre els 300 i 500 metres, destacant el Tibidabo que arriba als 512 metres. Al nord, aquesta carena comença sobre el riu Besòs amb el turó d'en Manyoses (210 metres) i al sud-oest destaca el puig de Sant Pere Màrtir com a darrera elevació (399 metres). La carena presenta diversos passos de muntanya que possiblement han servit de vies de comunicació al llarg de la història. És el cas del Collserola, entre el Tibidabo i el turó de Santa Maria; el Portell de Valldaura a la capçalera d'aquesta vall; el Forat del Vent i el coll de la Ventosa prop del turó Blau; i el coll de Vallvidrera a la capçalera de la riera Blanca[4].

[3] SOLÉ, L. 1963, pàg. 29-31.
[4] PALET, J.M. 1994.

El Pla de Barcelona es troba obert al mar i limitat per la Serralada Litoral i al sud per la falla que segueix des de Garraf i el turó de Montjuïc (que és el punt més elevat, 173 metres) fins al turó de Montgat, més enllà del Besòs. Aquesta falla és visible a través de l'esglaó, d'uns vint metres, que sembla separar l'eixample de la ciutat vella i que es documenta en la morfologia urbana: la baixada de Jonqueres, la Via Laietana i els carrers de les Moles, d'Astruc, de Jovellanos.

Arran d'aquest esglaó s'ha dividit la plana en dos sectors:

Plana alta: va des de la Serralada fins aquest esglaó, la qual es caracteritza per una cota de 20 metres snm i amb una pendent del 4%. Aquesta està formada per el sòcol paleozoic damunt del qual, l'acció de les distintes rieres, han aportat materials detrítics diversos.

Plana baixa: aquesta s'estén des de l'esglaó fins a la costa i presenta un escassíssim pendent (0,35%). La seva formació és de caràcter al·luvial, materials aportats per les rieres, les corrents marines i sobretot per l'acció dels rius Besòs i Llobregat, amb la formació de les seves planes deltaiques. En aquesta zona es formarien els estanys i aiguamolls tan típics de la costa mediterrània que, a mida que la línia de costa avancés, anirien desapareixent.

L'acció antròpica també hauria contribuït amb la dessecació d'aquests elements. Alguns d'aquests estanys han estat documentats en èpoques més recents dins de la història, com són els casos de la Llavinera a la zona de Sant Martí, el de Banyols als passeigs de Sant Joan i Lluís Companys, l'estany del Port o el del Cagalell que es situa per la zona de Sant Pau.

En aquesta plana es distingeixen petits turons arran de mar que tenen el seu origen en els plegaments de dipòsits marins del miocè i el pliocè[5]. És en el cas de la muntanya de Montjuïc, del turó dels Ollers, del sector dels carrers d'Escudellers i Nou de Sant Francesc, de les Falzies on es localitza l'antiga Llotja i del Tàber, on s'assentava la ciutat romana. El constant progrés de la línia de costa degut a l'aportació dels arrossegaments del Besòs i al corrent marí tangencial a la costa que aporta terres del Maresme, van contribuir al rebliment d'estanys i aiguamolls i van anar encerclant aquests turons, passant a formar part de la terra ferma.

Pel que fa a la xarxa hidrogràfica d'aquesta zona podem assenyalar que respon a les típiques característiques d'una xarxa mediterrània. Per un costat tenim els dos rius que delimiten el Pla: el Besòs i el Llobregat. Aquests són rius de caràcter extralocal, ja que un neix a la zona del Prepirineu (el Llobregat) i l'altre a la serralada Prelitoral, no obstant tots dos desemboquen a la costa barcelonina desprès de travessar les serralades litorals. La seva principal característica és que el seu règim fluvial és irregular, amb fortes avingudes, depenent en gran mesura de les condicions climàtiques[6]. Aquest tret és també el que defineix l'altre element de la xarxa hidrogràfica: les rieres. Aquestes són de caràcter torrencial, neixen al costat marítim de la Serralada Litoral i davallen pel pla lleugerament inclinat. Els seus cursos erosionen el substrat geològic del pla formant torrenteres i contribuint a la creació d'un paisatge ple d'ondulacions i valls. Amb les seves crescudes aquests torrents arrastren tot tipus de materials detrítics.

[5] PALET, J.M. 1994; SOLÉ, L. 1963; DDAA,1984.
[6] PALET, J.M. 1994.

En funció de la seva orientació s'han dividit en tres sectors:

Sector central: el qual recollia les aigües del vessant del Tibidabo i conformaven la riera de Vallcarca i la riera de Sant Joan que baixaven per la zona de Gràcia i per l'actual passeig de Sant Joan; la riera de Sant Gervasi i Sant Miquel que baixaven per l'actual Passeig de Gràcia entrava a ciutat pel Portal de l'Àngel, plaça del Pi i desembocava al mar pel carrer dels Còdols i posteriorment sembla ser que es va desviar per fora de la tercera muralla i aniria a desembocar al Cagalell per evitar les riuades; per Vallvidrera baixarien els torrents que més endavant configuraven la riera de Magòria o de Mogoria, que desembocava al Cagalell i que sembla que el seu curs coincidiria amb l'actual traçat que dibuixa el paral·lel; en aquesta zona també hi trobem la riera de Valldonzella que neix a la zona de Sarrià; cap l'est trobem els torrents de la Guineu, el del Pecat, el d'en Mariner i el Bogatell que desembocarien directament a la mar.

Sector sud-oest: són els torrents que porten les aigües cap la zona sud-oest de Montjuïc del qual destaquen dos torrents: Torrent Gornal, que neix a la zona de Sant Pere Màrtir, i desemboca a la mar ja dins de l'Hospitalet de Llobregat; i la riera Blanca que neix de la unió de diversos torrents i rieres procedents del Mont d'Òssa, fa de límit entre aquest municipi i Barcelona.

Sector nord: el composen els torrents que desemboquen al Besòs, que han contribuït en la creació del delta d'aquests riu, i la riera d'Horta que comparteix desembocadura amb el Besòs.

Totes aquestes rieres han estat objecte d'adequacions, desviaments, canalitzacions, etc..., per tal de millorar i ampliar l'espai urbà al llarg de la història. Les diverses muralles van anar fent de dic per aquestes rieres. No obstant, en època de Pere III, al segle XIV, es van desviar les aigües de la riera de Magòria molt abans d'entrar a ciutat, ja que els aiguats envaïen el carrer Hospital i penetraven a ciutat pel tram dels carrers que es coneixen com a Riera Alta i Riera Baixa. Ja en el segle XVIII, aquesta riera es va desviar cap el sector del Port, al sud de Montjuïc[7]. Aquesta acció es repetirà en diversos sectors de la ciutat, amb altres canalitzacions i desviaments.

Geològicament hi ha una unitat quaternària (pleistocè i holocè) que cobreix una de terciària. D'època quaternària a l'holocè, on es localitza l'activitat antròpica, es registren nivells d'argila, sorres i graves d'origen torrencial i col·luvial, a part dels estrats superiors que és on es registrava la major presència de restes arqueològiques d'època contemporània i moderna.

[7] PALET, J.M. 1994.

4 CONTEXT HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC.

4.1 Context històric.

La primera referència a Horta dataria de l'any 965, quan s'esmenta la vall d'Horta en una donació de terres a l'església de Sant Miquel de Barcelona. Entre les famílies que tingueren propietats importants al terme, relacionades amb la noblesa militar i l'Església, hi haurien referències a la família Horta des del 1034.

El primer document escrit en referència explícita a la parròquia de Sant Joan d'Orta data del 18 de març de 1095, i la primera església parroquial de Sant Joan d'Horta fou consagrada el 12 de juny de 1260.

La importància d'Horta al segle XIV amb la presència de nobles i mercaders, creixeria al voltant del monestir de la Vall d'Hebron. Malgrat tot, el seu esplendor va arribar a finals del segle XVIII. Durant els segle XVI i segle XX, l'abundància de l'aigua va fer créixer les nombroses bugaderies i posteriorment l'arribada del tramvia al 1901. La centralitat de la plaça d'Eivissa al nucli històric d'Horta, nombrada així des de 1907, també va ser coneguda com la plaça del Progrés o plaça del Mercat, donat que durant molt temps va ser l'espai on s'ubicava l'antic mercat d'Horta.

Encara es present l'estructura del nucli antic al voltant de la plaça d'Eivissa amb un eixample residencial. L'antic municipi d'Horta, al nord de la ciutat de Barcelona, tenia al moment de la seva annexió a la Ciutat Comtal, el primer de gener de 1904, un perímetre molt vast i limitava amb els municipis, també independents, de Sant Gervasi de Cassoles (sud-oest), Gràcia (sud i sud-est), Sant Andreu de Palomar (est), ara agregats a Barcelona, i amb els de Cerdanyola i Sant Cugat del Vallès (nord).

El nucli creat entorn a la segona meitat del segle XVIII i sobretot a partir del segle XIX, entorn a la plaça Eivissa, malgrat que hi ha nuclis poblacions de gran importància com Montbau, Sant Genís dels Agudells, Vall d'Hebron, La Clota, la Font del Gos, el Carmel i la Taxonera[8].

4.2 Intervencions prèvies.

Al llarg del segle XX la documentació de presència humana en la zona d'Horta ha estat significativa, tot i que en alguns dels casos es tracten de restes superficials sense intervenció arqueològica les dades obtingudes al respecte permeten determinar que hi hauria ocupació en aquest sector des d'època prehistòrica.

De les primeres troballes caldria destacar la localització l'any 1916 d'un cap femení de marbre blanc un mur de la Torre dels Pardals, situada a l'Av. Mare de Déu de Montserrat. Per les característiques del pentinat sembla que es pot datar de la segona meitat del segle II o inicis del III dC [9].

En la dècada dels anys 40 en el decurs d'unes activitats pedagògiques de manteniment del jardí que feien els propis alumnes de l'escola "26 de Enero" situat al

[8] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/3410 [data consulta 22/11/2019]
[9] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2970 [data consulta 22/11/2019]

carrer Arc de Sant Martí 78 van documentar en superfície dues destrals de basalt olivínic d'època neolítica.[10]. Uns anys més tard, 1955, un grup de nens també van recollir en un hort del carrer de la Font de la Mulassa una destral de pedra polida[11] Les destrals foren dipositades al Museu d'Història de la Ciutat a través del seu director, A. Duran i Sanpere. Ja ens els anys 60 Llibert Piera va documentar diverses restes a la zona del Turó de la Peira. En el vessant sud-est del turó, en una zona de camps, sembla que es van trobar escampats fragments de ceràmica ibèrica. Malgrat mai s'ha corroborat aquesta informació, s'ha hipotetitzat sobre la possibilitat de l'existència d'un nucli ibèric en aquest indret. A banda, Informacions orals de Josep de la Vega parlen de l'existència de sitges medievals a la zona, però diferents prospeccions realitzades no proporcionaren cap mena de material arqueològic[12].

A l'Avinguda del Marquès de Castellbell a un lloc conegut com a Don Joan o antigament hi havia una masia datada en el segle XVIII anomenada Mas Castellar l'any 1964 el mateix Llibert Piera recollí, en aquest paratge, dalt d'un altiplà, enmig de dues rieres i al peu del camí vell que baixava de Sant Genís d'Horta, ceràmica ibèrica abundant.
Més avall, prop d'un torrent desaparegut, en terreny planer, es van trobar fragments grossos i no rodats de ceràmica feta a mà, espatulada i decorada amb incisions i cordons de l'edat del Ferro. També va documentar restes de cargols i ullals de senglar[13].

Més recentment també s'han portat a terme diverses intervencions arqueològiques relacionades amb les millores urbanístiques de la zona així com en tasques de rehabilitació d'edificis, en la majoria dels casos les restes documentades s'han d'adscriure a cronologies d'època romana.

L'any 1972 el Museu d'Història de Barcelona realitzà un sondatge arqueològic a la confluència dels carrers Pantà de Tremp i el carrer Dante. Sota la capa vegetal es documentà un enderroc de tègules, ímbrex, pedres i ceràmica romana que, segons I. Rodà, podrien correspondre a un fons d'habitació. Arran de la documentació arqueològica de material ceràmic en superfície, es va realitzar una petita cala al costat del marge del carrer Pantà de Tremp on arrencava una petita desviació que conduïa a una casa que coronava el petit turó. En aquest cas es documentà al tall practicat un nivell amb important enderroc de teules, pedres, ímbrex i ceràmica que potser es relacionaria amb un fons d'habitació, sense estructures arqueològiques documentades[14].

A la zona de Can Cortada els treballs arqueològics realitzats també han aportat dades importants sobre l'ocupació d'aquest territori. L'any 1964 es va portar a terme una excavació en l'àrea que havia de quedar afectada per la construcció d'un nou vial, es tractava d'una zona d'uns 52 metres de llarg per 26 metres d'amplada. Aquests treballs van deixar al descobert la part rústica d'una vil·la romana amb instal·lacions industrials sense cap tipus d'element decoratiu. Les dades obtingudes aporten informació rellevant sobre l'activitat i desenvolupament constructiu, fet que refermà la importància del jaciment[15].

L'any 1987 es tornà a intervenir en aquest sector arran de les obres de l'enllaç del segon cinturó amb el Túnel de la Rovira es descobriren una sèrie de restes

[10] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2955 [data consulta 22/11/2019]
[11] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2958 [data consulta 22/11/2019]
[12] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/3015 [data consulta 22/11/2019]
[13] http://cartaarqueologica.bcn.cat/2985 [data consulta 22/11/2019]
[14] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2990 [data consulta 22/11/2019]
[15] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2984 [data consulta 22/11/2019]

estructurals pertanyents a una vil·la romana que suposaren la realització d'una intervenció arqueològica dirigida per 1987 M. Teresa Miró i Alaix i M. Blasco i Arasanz que va permetre documentar restes en una extensió de més de 2000 m². Donat el caràcter d'urgència de l'excavació es va treballar només a la part afectada per les obres, fet que va permetre documentar, tant sols, la part rústica de la vil·la - agrícola i industrial - i no va ser possible trobar la part residencial del complex. Es va poder comprovar, analitzant la planta final de l'excavació, com la vil·la no havia estat construïda en un mateix moment, sinó que es va anar remodelant i ampliant al llarg del temps des de la meitat del segle I dC fins a finals del segle VI dC. La distribució de les diferents habitacions era regular, amb un traçat ortogonal d'eixos. Únicament a la zona sud va aparèixer una habitació amb tancament de forma absidal poc pronunciada. Es constatà l'existència de dues tècniques constructives a les fonamentacions dels murs; de pedra seca d'una banda i amb lligament de morter de calç de l'altra. Els paviments eren, majoritàriament, de terra piconada sobre preparació de pedres i ceràmica, havent també algun cas de pavimentacions amb *opus signinum*.
A banda de les estructures constructives de la vil·la es documentaren també un total de 18 sitges per emmagatzemar gra, excavades tant a la roca com a l'argila i amb la peculiaritat que moltes d'elles eren dobles i geminades. Es trobaren dipòsits i el que semblà una gran cisterna d'aigua. Es van documentar sis esquelets infantils, enterrats dins àmfores, sota els paviments de les estances. També es trobaren una sèrie d'elements que portaren a suposar l'existència d'una part residencial; si bé no es trobaren mosaics *in situ*, aparegué un nombre considerable de tessel·les i un parell de restes escultòriques que parlarien d'un cert luxe i monumentalitat relacionats amb la part noble de la vil·la[16].

Finalment l'any 1993 i dirigit per Albert Baqueria es portà a terme una nova intervenció que consistí en la realització de 24 cales en aquelles zones on el subsòl podia quedar afectat per les futures obres. L'àmbit d'actuació quedà dividit en tres sectors: S1 o interior de la masia on es realitzaren 2 cales; S2 o entorn immediat de la masia on s'efectuaren 5 cales i S3 o camps fins arribar a l'Avinguda de l'Estatut on s'efectuaren la resta de les cales. Al Sector 1 es va poder documentar la fonamentació de la torre de guaita, d'època medieval, que forma part de la masia. Al Sector 2 es van documentar diferents nivells d'amortització d'un fossar que actuaria com a sistema defensiu de la casa en època medieval. I també alguns murs, de poca entitat i de difícil atribució cronològica i tipològica. Pel que fa al Sector 3 únicament es documentaren alguns fragments de ceràmica d'època romana, sobretot de *tegulae*, provinents possiblement de la vil·la romana propera a l'Avinguda de l'Estatut[17] .

L'any 2006 es va realitzar una intervenció en el subsòl de la masia de Can Mariner situada al carrer d'Horta 46-46 bis amb l'objectiu de construir un soterrani per albergar les dependències d'una futura biblioteca. L'estructura de la masia fou parcialment enderrocada per necessitats de l'obra, conservant les façanes i alguns elements interiors. Els treballs arqueològics van permetre documentar dos fases d'ocupació: D'una banda, anterior a la construcció de la masia, trobem un pou (amb material que l'amortitza, entre els segles II i VI dC), un camp de 20 sitges (situat a la zona nord de la masia i amortitzades en època alt medieval) i un forn de ceràmica o teules probablement proper a alguna vil·la o explotació agrícola d'època tardoantiga i alt medieval. Tot i que l'actual mas s'hauria edificat al segle XVII, es van detectar alguns elements constructius datats XV i XVI, de manera que el seu origen podria ser anterior. Ara bé, pel que fa al segon moment constructiu documentat en el subsòl correspon al període comprès entre finals del segle XIX i principis del XX. Es tracta de diferents

[16] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/1009 [data consulta 22/11/2019]
[17] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/2907 [data consulta 22/11/2019]

serveis de la casa: clavegueres, canalitzacions, baixants, dipòsits i pous, que responen a una reforma de la masia[18]

També caldria destacar la intervenció arqueològica portada a terme l'any 2007 per Emiliano Hinojo a l'interior de la Torre Jussana (Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 30). En aquest cas els treballs relacionats amb la rehabilitació de l'immoble, donaren resultats positius, en quant a la documentació d'una sepultura o panteó familiar corresponent a una família benestant de la ciutat de Barcelona dins d'una casa o torre construïda entorn a l'any 1825 i d'estil neoclàssica. La construcció de la sepultura es situà entorn a l'any 1852 per part del seu titular Josep Vallier i Codolar, tal i com ho indica la inscripció localitzada a la làpida. Malauradament, no es pogué trobar cap document que ens indiqui la quantitat de gent que va ser enterrada a la sepultura, amb espai per uns 6 individus. A partir dels materials abocats dins del nivell d'amortització de l'estructura, sobre tot constructiu i ceràmiques, es pot dir que el segellament d'aquesta es va produir a començaments del segle XX. Amb anterioritat els individus inhumats a l'interior del sepulcre segurament van ser traslladats a un cementiri[19].

El mateix 2007 i sota la direcció de Rafael Dehesa en el decurs de l'obertura d'una rasa de serveis en el carrer Salses quedà al descobert les restes d'un torculari o premsa d'època romana alt imperial destinada a l'obtenció del vi, així com diverses sitges que hem de situar en època alt medieval, les restes d'un muret possiblement construït vers els segles XIV - XV i d'altres restes d'època imprecisa. La gran pedra sorrenca descoberta durant les obres i que va motivar la intervenció, no era sinó *el forum* o la pedra on s'hi encastaven dues bigues verticals que subjectaven la capçalera del *prelum*. Tanmateix, i en relació amb aquest mateix torculari, fou excavada part d'un àmbit pavimentat amb *opus signinum*, i que segurament es tracti de la zona on es duia a terme el primer trepitjat del raïm. Aquesta premsa s'hauria de posar en relació amb les restes de la vil·la romana de Can Cortada, excavada parcialment. De fet, les estructures del torculari formarien part de la pars rústica d'aquesta vil·la (MIRÓ, RAMOS, 2013).

A la masia de Can Fargas es va portar a terme una intervenció arqueològica l'any 2009. La intervenció va consistir en l'excavació de 19 cales, repartides entre l'interior de la masia i les zones enjardinades que l'envolten i va permetre documentar una seqüència cronològica ininterrompuda, des del finals del segle XI o l'inici del segle XII fins al segle XX. L'origen de la masia es troba en la construcció d'una torre romànica de defensa de planta rectangular, tal com es desprèn de l'estudi històric i arquitectònic elaborat per l'empresa Veclus l'any 2009. A mitjan del segle XIII, s'adossa a la torre una construcció annexa i a mitjan del segle XVII es construirà el cos principal de la masia, que amb diverses modificacions ha arribat fins l'actualitat.
L'excavació a l'interior de la torre va posar al descobert dues sitges contemporànies a aquesta, però molt malmeses per a una reforma del segle XX. L'excavació al pati central va permetre detectar un mur del segle XIII que es podria relacional amb el tancament perimetral de l'edificació en aquesta fase. També es documentà un petit àmbit de treball, consistent en un paviment de morter de calç, associat a una estructura de combustió i a diversos forats de pal, que semblarien aguantar una coberta, formant així, un espai porticat adossat a la torre i que dataria del segle XV. Ja del segle XVI es documenta un dipòsit. Totes aquestes estructures domèstiques semblen apuntar que, a partir del segle XIII la torre perd el seu caràcter defensiu per a convertir-se en un mas fortificat.

[18] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3609 [data consulta 22/11/2019]
[19] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3263 [data consulta 22/11/2019]

A partir del segle XVII, es documenta el procés constructiu que deixarà una major empremta en l'actual fesomia de Can Fargas. Cal destacar la troballa del paviment original, en un excel·lent estat de conservació i datat del 1670 i que es troba a la sala que s'adossa a la torre.
Al segle XVIII s'amplia la masia. Cal destacar les diferents estructures relacionades amb la producció vinícola: dipòsits, arqueta de decantació i una premsa de raïm tallada en un bloc massís de pedra de Montjuïc ja datada en el segle XIX (SERRA, 2010)[20].

Al 2014 es van reprendre els treballs tant l'interior de la torre com a l'exterior, aquests van permetre acabat de documentar l'evolució històrica de la torre de can Fargues i el seu entorn més immediat.
Segle XI-XII. L'interior de la torre es trobaria dividit en tres àmbits: planta baixa, destinada a zona de magatzem; un planta principal, zona noble amb elements defensius com les espitlleres que; planta superior, que seria un espai més destinat al control visual del territori alhora que també espai defensiu en cas d'atac. També es ca acabar de documentar la porta d'accés a la torre, es localitzava en el mur nord a uns 5 metres per sobre del nivell del terreny geològic, i per tant s'accedia directament a la planta principal amb una escala de fusta que era col·locada o extreta en funció de les necessitats de cada moment. L'accés tant a la planta inferior com al pis superior es realitzava des del interior de la torre mitjançant un forat obert a la coberta. A banda de la construcció de la torre, a finals del segle XI-XII, l'ocupació d'aquest territori també afectava al seu entorn més immediat. En la zona de l'actual pati es van documentar les restes de dos murs de grans dimensions els quals haurien funcionat com a murs perimetrals d'una zona pròxima a la torre. En l'espai interior d'aquest perímetre i a resguard es van documentar la presència de diverses sitges i una estructura de combustió juntament amb restes d'una estratigrafia de la mateixa època que determinarien una ocupació dinàmica d'aquesta zona.
Segle XIII-XIV. En el decurs dels segle XIII la decadència del feudalisme va suposar un canvi en els usos de la torre de can Fargas passant d'una ocupació del territori de caire defensiu a un assentament d'habitat i productor. Al llarg del segle XIII i part del segle XIV, tant la torre com el seu entorn més immediat, van patir una important transformació de manera que la torre de defensa romànica esdevingué en un mas amb totes les implicacions constructives i socioeconòmiques que això implicà. Serà doncs en aquest moment quan es va construir un nou cos en la zona nord de la torre. Es tractaven d'unes estructures muràries construïdes en tàpia molt característiques de les primeres fases baix medievals. La construcció d'aquesta nova edificació va comportar l'obertura d'una porta en la planta inferior del mur nord de la torre per facilitar la circulació i el pas entre ambdues zones. En aquest moment de canvi la torre va patir un seguit de reformes per tal de convertir-se en un espai més agradable i confortable per la vida quotidiana. De manera que es va intentar suavitzar o eliminar aquells elements més relacionats amb una construcció de tipus defensiu. Així tant les voltes com els murs interiors de la planta principal haurien estat revestits amb un enlluït beige per tal de donar lluminositat i amplitud als espais interiors de la torre, mentre que al pis superior els murs foren revestits amb pintures murals de tipus geomètric (un escacat en beige i vermell).
L'entorn més immediat de la torre també es va veure modificat. En la zona de l'actual pati els murs perimetrals de la fase romànica, així com la resta de murs adscrits a la fase primigènia foren amortitzats per diversos nivells. D'aquesta manera la zona d'ocupació al voltant del mas es va veure ampliada fins gairebé als límits actuals de la masia. Les restes esporàdiques localitzades en la zona del jardí sud ajudarien a acabar de determinar la zona ocupada pel mas medieval. La documentació d'un mur juntament amb un gran retall podrien formar part del límit de la masia per aquest

[20] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/3161 [data consulta 22/11/2019]

sector. Així doncs, tindríem que el perímetre del segle XIII no diferiria massa a l'establera en el segle XVII, de manera que es donaria continuïtat a una mateixos espais ja existents.

Segle XV-XVI. Les dades sobre l'evolució de la torre en concret i de la masia en general en aquest moment foren més bé escasses. Les reformes realitzades en el segle XVII van destruir completament les evidències constructives relacionades amb la masia dels segle XV i XVI. I Únicament ens quedarien evidències de la seva existència en capitells i finestres reutilitzats en els murs de la masia del segle XVII. La majoria de les restes relacionades amb aquesta fase d'ocupació es van documentar a nivell de subsòl. En aquests moments en la zona del pati es va documentar l'existència d'un paviment de calç compactada relacionat amb la presència d'alguns forats d'uns forats pal i les restes parcials d'un mur. Aquestes tractaria d'una zona de treball coberta per un porxo.

Segle XVII. A partir de la segona meitat del segle XVII, es documenta la construcció de noves estances i espais, aquest procés fou el que deixarà una major empremta en l'actual fesomia de Can Fargas. Aquest procés va comportar que la torre romànica fos integrada en la nova edificació. Així doncs, tindríem que en el pis inferior s'organitzaria com espai de treball i emmagatzematge - en relació a l'ús agropecuari de la masia - mentre que el superior seria destinat a habitatge on es diferenciaria la part noble (sud occidental) i la de servei (nord oriental). La construcció de la nova masia va anar acompanyada d'importants reformes en el sector de la torre. En la zona de la planta inferior es va tapiar la porta oberta en el segle XIII i se n'obrí una de nova en el mur oriental de manera que es donava pas al seu interior des del pati. Ja en el segle XIX la porta medieval va patir una segona reforma de manera va esdevenir es un espai de magatzematge.

En la planta baixa de la masia i fora de l'àmbit de la torre aquestes reformes van suposar la construcció de nous espais i pavimentacions. En la sala annexa a la torre es va documentar un paviment amb els rajols marcats amb la data 1670 juntament amb d'altres grafies. En la planta principal la porta d'accés original de la torre de defensa fou tapiada i se n'obrí una de nova en el mateix mur nord. També es van obrir dues portes més en el mur sud de manera que la torre esdevingué en zona de pas entre la zona de servei localitzada al nord i la senyorial al sud. Per tal de facilitar l'entrada de llum en aquesta zona també es van obrir algunes finestres i les espitlleres esdevingudes en petits nínxols en època baixmedieval foren tapiades definitivament. En la zona de la planta superior les reformes també modificaren substancialment la morfologia de la torre feudal. Els murs de la torre que quedaven a mitja alçada foren aixecats fins a les cotes actuals i s'obren noves finestres per donar llum al nou espai al quedar aquest tancat. La zona oriental de la planta, la que es trobava a una cota inferior i a cel obert funcionant com a espai de mirador/terrassa des d'època romànica, fou amortitzada de manera que tota la planta superior de la torre quedà al mateix nivell de circulació. La reforma d'aquests espais comportà que es construís un nou sostre que cobria tot l'àmbit de la planta. En aquest cas s'aixecà una estructura de fusta i es construí una coberta de teules que va perdurar fins el moment de l'actual reforma. En la zona del pati es va aixecar una gran escala de pedra per tal de donar accés al pis principal de la masia. I també es va construir la fresquera/ hipogeu localitzada en el subsòl del pati. Aquest tipus de fresquera de grans dimensions estarien força relacionades amb els masos d'aquestes èpoques essent espais de magatzematge per tal de mantenir els aliments a temperatures baixes i en bon estat de conservació. Posteriorment ja en el segle XIX l'escala d'accés a la fresquera fou reformada i s'obrí un accés des de l'interior de la pròpia fresquera al pou d'aigua localitzat en la zona del pati.

Segle XIX-XX. En èpoques més recents la masia de can Fargas fou objecte de reformes i ampliacions relacionades amb les transformacions socioeconòmiques que va patir la Vall d'Horta en el moment en què aquesta zona va reorientar la seva economia cap el cultiu de la vinya i la seva posterior transformació en vi i aiguardent.

Així doncs, en el segle XIX es documenten diverses estructures relacionades amb els processos derivats de la producció de vi com dipòsits, arqueta de decantació i una premsa de raïm tallada en un bloc massís de pedra de Montjuïc.
Els murs de la torre es van veure integrats en aquest nous espais de manera que el seu contacte diari amb les zones de producció van malmetre algunes de les seves zones veient-se desaparegut gairebé en la seva totalitat tant els encintats de les pedres com part del morter constructiu. Les finestres obertes en la fase inicial de la torre i ja en fase gòtica van ser tapiades amb maons i els murs posteriorment revestits amb un enlluït beige amb preparació de morter de sorra. Es va obrir una gran porta en el mur est i s'hauria de relacionar amb la reorganització dels accessos a la planta principal des del pati, recordem que fins aquell moment l'entrada a la planta superior es portava a terme per un dels laterals de la masia.
Els canvis en la porta d'accés a l'esmentat pis principal del mas va suposar una remodelació important de l'escala de pedra construïda en el segle XVII. En aquesta fase del segle XIX en la zona de les voltes i en les parts altes dels murs interiors de la planta superior de la torre també van ser coberts amb pintures. En aquest cas s'alternaven les tonalitats vermelles amb una base de color beige. Tal i com ja passà amb la fase medieval, aquestes pintures haurien cobert la totalitat dels murs tot i que no ha perdurat fins a l'actualitat. Aquestes pintures també s'estenien a la zona exterior de la torre i a la façana de la masia i també es van documentar restes en les baranes de l'escala exterior. Així doncs, es volia donar una visió d'homogeneïtat tant en l'interior com exterior. Posteriorment, a finals del segle XIX-Inicis del XX, la zona interior fou revestida novament amb unes pintures en aquest cas de tonalitat blavosa.
Fins el segle XIX l'estructura de la masia estava formada per una planta baixa, on es desenvolupaven les tasques agropecuàries, i un pis principal o noble de caire residencial. En aquests moments el volum del mas es veu augmentat amb la construcció d'un segon pis. L'aixecament d'aqueta nova planta va comportar canvis en els forjats i cobertes existents les quals que es van veure modificades. Com a resultat d'aquestes reformes es facilità l'accés a la zona alta de la torre romànica. Així doncs, es va obrir una petita porta en el mur septentrional de la torre i es construí una escala que donava accés a la planta superior des del seu exterior. Fins el segle XIX l'accés a l'esmentada zona s'havia portat a terme des del forat d'accés originari de la torre i per tant la circulació entre les plantes principal i superior sempre es realitzava des de l'interior de la construcció amb una escala de fusta.
La zona del pati és remodelada amb la construcció d'un nou paviment de llambordes i es construeixen clavegueres i conduccions d'aigua. Les diverses reformes del segle XIX també van afectar a la zona exterior de la masia. En l'àmbit ocupat pel jardí sud es van aportar terres per tal d'aixecar el nivell de circulació existent en el moment de la construcció de la zona enjardinada, construir parterres i una escala d'accés.
Finalment ja en el segle XX (1955) es portà a terme una important remodelació en la planta principal de la torre. Això va comportar el rebaix del nivell de circulació existent uns 0,80 metres i la construcció d'una nova coberta amb volta de canó feta amb maons en la planta inferior. D'aquesta manera l'interior de la torre en aquesta planta veia augmentat el seu volum. Aquestes reformes, però, van suposar la destrucció de qualsevol nivell de circulació relacionat amb l'època primigènia de la torre. El terra fou pavimentat amb rajoles hidràuliques, es va construir un fals sostre i en la meitat inferior dels murs foren arrebossats amb morter contemporani i decorats amb paper que imitava cuir o fusta en la part occidental mentre que en l'oriental les parets foren arrebossades amb guix i decorades amb una imitació de rajoles[21].

[21] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3698 [data consulta 22/11/2019]

També cal destacar la presència en la zona d'Horta de nombrosos masos relacionats amb una ocupació d'aquest territori més de caire dispers. En la seva majoria foren enderrocades en el decurs de la urbanització recent del barri al llarg del segle XX com:

Can Bastida era una masia de planta rectangular i teulada a quatre vessants amb la seva capella. Estava situada a la zona on ara hi ha els carrers Sabastida, Cartellà i el passeig Maragall. Construïda al segle XIV, un segle posterior el propietari era Joan Sabastida, veguer de Barcelona, notable família que ocupà càrrecs al Consell de Cent. Durant el segle XVII, la masia amb les seves terres pertanyien a Josep Galzeran de Cartellà i de Sabastida, baró d'Albí. Més tard, passaria per successió directa a la família Montoliu. El mas tenia a l'entrada una capella gòtica. A la dècada de 1980, Carles de Montoliu i Carrasco, va vendre casa i les seves terres i es va destinar a parcel·lar per fer-hi pisos[22].

Can Gaig, Masia datada almenys del segle XVII, que corresponia a una casa pairal dels Gaig, família amb extenses propietats a la rodalia. El seu nom ja gairebé no es conserva a la memòria col3lectiva de la població de Nou Barris. Va ser enderrocada en el moment de la urbanització del passeig de Fabra i Puig i els carrers adjacents a la zona: Vilapicina, Teide i Das[23].

Can Xiringall era una masia situada a l'extrem de la vall d'Horta, en l'actual avinguda de Borbó, a tocar el passeig de Maragall, on actualment hi ha les pistes esportives de les cotxeres. La seva estructura corresponia al model de masia tradicional catalana, si bé amb no gaire terreny. A la planta baixa hi havia els espais dedicats a les eines del conreu de la terra. Al primer pis hi havia el menjador i les sales de dormir i al segon pis, les golfes per guardar els fruits de la terra[24].

Les masies de Cal Paya, Cal Bonet i Cal Garibaldi són poc conegudes i foren enderrocades amb la urbanització del polígon del Turó de la Peira i amb la construcció de la línia 5 de metro fins a l'estació d'Horta -1959-. Aquestes estaven ubicades al vessant sud-est del Turó de la Peira, als actuals carrers d'Ordesa, Canfranc i Passeig de Fabra i Puig[25].

La masia Ca la Peira de estava situada arran del turó del mateix nom - Turó de la Peira -, entre la riera d'Horta i el torrent de can Mariner. Va desaparèixer quan es va construir el metro que arriba a la plaça Eivissa. L'última modificació de la masia va ser a mitjan segle XVIII amb els esgrafiats a la façana. Propietat del marquès de Castellbell, era una masia de bona planta, amb una façana molt ampla[26].

[22] Http://cartaarqueologica.bcn.cat/3317 [data consulta 22/11/2019]
[23] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3369 [data consulta 22/11/2019]
[24] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3372 [data consulta 22/11/2019]
[25]http://cartaarqueologica.bcn.cat/3365, http://cartaarqueologica.bcn.cat/3363, http://cartaarqueologica.bcn.cat/3364 [data consulta 22/11/2019]
[26] http://cartaarqueologica.bcn.cat/3335 [data consulta 22/11/2019]

5 MOTIVACIONS I OBJECTIU DE LA INTERVENCIÓ.

Els treballs arqueològics venen motivats per la reurbanització dels carrers de Feliu Codina, entre el carrer de Chapí i el carrer d'Eduard Toda, i del carrer de Chapí, entre el carrer de Feliu Codina i el carrer del Vent, al districte d'Horta-Guinardó.

Treballs a realitzar:

- Moviments de terres i enderrocs: Es farà l'excavació per a la formació del nou perfil a les zones on s'implanten nous paviments i parterres.

  També caldrà tenir en consideració els moviments de terres associats a les diferents implantacions de xarxes de serveis com són l'enllumenat, la xarxa de reg, xarxa IMI, xarxa de sanejament, etc., que comportaran l'excavació de rases, arquetes i pous.

- Xarxa de clavegueram: ampliació de la xarxa de clavegueram i de sanejament.

- Xarxa d'aigua: implantació d'una nova xarxa d'aigua, així com per la implantació de noves fonts.

- Enllumenat: Execució d'un nou enllumenat, i soterrament de línies elèctriques aèries, així com una nova línia de BT.

- IMI: El present projecte incorpora l'execució de la infraestructura per al futur desplegament de la xarxa IMI.

- Telefònica: instal·lació d'una nova xarxa de telefonia mitjançant rases.

- Enjardinament i reg: Implantació d'un nou arbrat, així com la seva corresponent xarxa de reg.

El fet que la zona afectada es trobi situada en un indret d'interès arqueològic i alt valor històric ha donat peu a què es considerés necessari un control arqueològic preventiu en vistes a la possible aparició de restes i estructures, seguint el procediment establert per la llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, i el Decret 78/2002. de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Així doncs, d'una manera resumida, podem dir que el lloc que ens ocupa té interès històric i arqueològic ja que:

1. El lloc de la intervenció és a l'*ager* de la ciutat romana de *Barcino*, al Pla de Barcelona, indret on es localitzen nombroses vil·les romanes.

2. Nucli històric d'Horta[27]: Carrer Baixada de la Plana, carrer de Pere Pau, carrer del Tajo, plaça d'Eivissa, Baixada del Mercat, carrer del Fulton, carrer de Santes Creus, placeta de Casals, carrer d'Horta, carrer de Sanpere i Miquel, passatge d'Alt Mariner, carrer del Rajoler, carrer de Rivero, plaça de les Masies d'Horta, i carrer de Baix de Mariner.

[27] Carta Arqueològica de Barcelona (http://cartaarqueologica.bcn.cat/3410)

El nom del nucli històric prové de la família Horta, que va ser propietària del territori des de l'any 1036 fins al 1260. El primer document escrit en referència explícita a la parròquia de Sant Joan d'Horta data del 18 de març de 1095, i la primera església parroquial de Sant Joan d'Horta fou consagrada el 12 de juny de 1260.
La importància d'Horta al segle XIV amb la presència de nobles i mercaders, creixeria al voltant del monestir de la Vall d'Hebron. Malgrat tot, el seu esplendor va arribar a finals del segle XVIII. Durant els segle XVI i segle XX, l'abundància de l'aigua va fer créixer les nombroses bugaderies i posteriorment l'arribada del tramvia al 1901. La centralitat de la plaça d'Eivissa al nucli històric d'Horta, nombrada així des de 1907, també va ser coneguda com la plaça del Progrés o plaça del Mercat, donat que durant molt temps va ser l'espai on s'ubicava l'antic mercat d'Horta.
Encara es present l'estructura del nucli antic al voltant de la plaça d'Eivissa amb un eixample residencial. L'antic municipi d'Horta, al nord de la ciutat de Barcelona, tenia al moment de la seva annexió a la Ciutat Comtal, el primer de gener de 1904, un perímetre molt vast i limitava amb els municipis, també independents, de Sant Gervasi de Cassoles (sud- oest), Gràcia (sud i sud-est), Sant Andreu de Palomar (est), ara agregats a Barcelona, i amb els de Cerdanyola i Sant Cugat del Vallès (nord).
El nucli creat entorn a la segona meitat del segle XVIII i sobretot a partir del segle XIX, entorn a la plaça Eivissa, malgrat que hi ha nuclis poblacions de gran importància com Montbau, Sant Genís dels Agudells, Vall d'Hebron, La Clota, la Font del Gos, el Carmel i la Taxonera.

3. Can Mariner (Carrer de Chapí, 39-41): Les primeres referències documentals d'aquest mas són del segle XIII. Segons consta en un document de l'any 1200, Pere d'Horta juntament amb el seu fill Bernat d'Horta i altres familiars concediren a Bernat Ferrer el mas anomenat Fàbrica, posteriorment conegut com a mas Ferrer i després Mariner. El 1218 s'esmenta aquest mas en una concòrdia feta entre els rectors de Sant Genís dels Agudells i de Sant Joan d'Horta sobre quins eren els masos que devien pagar els delmes a una parròquia o a una altra. Dels Ferrer aquest mas passà a Anton Ventura i Ferrer, Guimerà d'Hostalric i d'aquesta a la família Mariner. Aquesta tingué la possessió del mas fins que en morir el seu darrer descendent l'any 1874 sense hereu, aquest passà a mans de les seves filles, fins que el 1940 el vengueren als propietaris actuals, la família Blanchart. Aquesta masia ha sofert diverses reformes al llarg del temps. La darrera fou la realitzada el 1949.

4. Carrer d'Horta, 46-46b / Carrer del Vent, 1. Romà (S. II-VI dC)[28]. La intervenció va consistir en l'excavació del subsòl de la finca amb l'objectiu de construir un soterrani per albergar les dependències d'una futura biblioteca.
L'estructura de la masia ha estat parcialment enderrocada per necessitats de l'obra, conservant les façanes i alguns elements interiors. S'han detectat dos moments constructius.
D'una banda, anterior a la construcció de la masia, trobem un pou (amb material que l'amortitza, entre els segles II i VI dC), un camp de 20 sitges (situat a la zona nord de la masia i amortitzades en època alt medieval) i un forn de ceràmica o teules probablement proper a alguna vila o explotació agrícola d'època tardo antiga i alt medieval. El forn és de planta rectangular i està excavat a l'estrat geològic i conserva la part corresponent a la cambra de foc i l'espai on hi hauria la graella. Aquest presenta parets rubefactades i s'hi localitzen diferents carreus de pedra que podrien ser les bases per les voltes o

[28] Carta Arqueològica de Barcelona (http://cartaarqueologica.bcn.cat/3609)

columnes que suportarien la graella. Tot sembla indicar, que la funció del forn estaria relacionada amb algun tipus de producció ceràmica.
Pel que fa a la cronologia es tracta d'un forn amb materials ceràmics que daten entre el 200 aC i el segle V dC i amortitzat en una data propera al segle V dC. Tot i que l'actual mas s'hauria edificat al segle XVII, es conserven alguns elements de l'edifici dels segles XV i XVI. Ara bé, pel que fa al segon moment constructiu documentat en el subsòl correspon al període comprès entre finals del segle XIX i principis del XX. Es tracta de diferents serveis de la casa: clavegueres, canalitzacions, baixants, dipòsits i pous, que responen a una reforma de la masia.

5. En el cas de la vil.la romana de Can Mariner (s. II-VI dC), atesa la seva proximitat, i sobretot degut al desconeixement de la seva extensió i dels seus límits reals, caldrà realitzar el control i seguiment arqueològic de qualsevol rebaix que es dugui a terme en l'àmbit d'aquest projecte.
Aquest jaciment arqueològic, així com possibles restes del nucli històric d'Horta, podrien quedar afectades per les obres a realitzar en els àmbits del carrer de Chapí i el carrer de Feliu Codina.

Defensa passiva:

Cal assenyalar l'existència en determinats punts de la ciutat d'alguns refugis antiaeris, que van ser construïts en el context de la Guerra Civil i dels quals majoritàriament només se'n coneix la seva ubicació aproximada i alguna part dels seus recorreguts.
Durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) a la ciutat de Barcelona es van construir gran quantitat de refugis antiaeris utilitzats per la població civil per tal de protegir-se dels bombardejos feixistes.
Des del primer atac –naval en aquest cas- sobre el nucli urbà la nit del 13 de febrer de 1937, fins a la caiguda de la ciutat el 26 de gener de 1939, la ciutat va patir un total de 194 bombardejos, la majoria aeris, que provocaren un nombre de víctimes i ferits. Els atacs indiscriminats sobre la població civil provocaren, al marge de les víctimes, un gran impacte psicològic.
A Barcelona, el Servei de Defensa Passiva Antiaèria depenent de l'Ajuntament, en primer lloc, i la Junta de Defensa Passiva de la Generalitat, posteriorment, van portar a terme un projecte per salvaguardar els edificis emblemàtics i subvencionaren al voltant d'un centenar de refugis. La resta, casi 1300, es varen començar a excavar de forma auto-organitzada i auto-finançada per iniciativa civil, configurant un autèntic moviment social sense precedents.
Els refugis antiaeris són espais soterrats, amb un o més accessos en la via pública i diversos espais en el seu interior. Aquells planificats per l'Ajuntament eren dissenyats com a medis de defensa passiva amb la vocació d'ésser reaprofitats com a trams de clavegueram, banys públics, magatzems, sales de lectura i altres usos.
La majoria de refugis veïnals tenien un caràcter provisional i efímer. La seva construcció es deuria al treball abnegat de civils no militaritzats, vells i, sobretot, dones i nens. Varen començar als barris amb una gran tradició associativa i sense comprometre els fonaments dels edificis, com per exemple a les places públiques.
Segons la informació recollida a l'Arxiu Administratiu de l'Ajuntament de Barcelona propers a la zona del projecte s'hi localitzen els següents:

1. Refugi núm.07963 Carrer de Mariner [29]
2. Refugi núm.07694 Carrer de Salses, 14[30]

D'aquests refugis només se'n té referència per la seva inclusió en un llistat de refugis existents a la ciutat de Barcelona, i de la majoria d'aquests es desconeix el seu accés, les dimensions i el recorregut. Cal tenir en compte que algunes descripcions sobre els refugis només esmenten el carrer on es troben, sense ubicar el punt exacte dins el traçat del carrer, i molts d'aquests es van ramificant pel subsòl i poden aparèixer en àrees allunyades de l'accés, i inclús poden aparèixer nous accessos no documentats.

Tots aquests motius creiem que justifiquen per sí sols la importància de dur a terme els citats treballs arqueològics a la zona per tal de localitzar i documentar les possibles restes patrimonials que poguessin veure's afectades per l'actuació urbanística, procurant obtenir la màxima informació possible d'aquesta zona que ens permeti complementar els estudis realitzats fins el moment.

[29] Carta Arqueològica de Barcelona (http://cartaarqueologica.bcn.cat/2795)
[30] Carta Arqueològica de Barcelona (http://cartaarqueologica.bcn.cat/2747)

6 METODOLOGIA.

La metodologia emprada, sistemàtica i adequada s'inspira en el mètode de registre utilitzat per E. C. Harris i per A. Carandini[31].

El mètode de registre estratigràfic s'ha fonamentat en l'ús d'un registre codificat (Unitats Estratigràfiques) de tradició anglosaxona, en dibuixar les plantes parcials on s'acoten tots els nivells físics extrets i en la fotografia de les UE. Per tal d'homogeneïtzar els registres de les diverses intervencions arqueològiques s'utilitza un sistema de base de dades interelacionades basat en el programa Access de Microsoft, on s'inclou a cada fitxa els respectius apartats de descripció, documentació i relacions estratigràfiques.

Paral·lelament a aquesta tasca es va configurar la documentació planimètrica general (escala 1:20), topogràfica i fotogràfica del jaciment.

El material arqueològic recuperat es va codificar segons els següents criteris, 061 (número de la intervenció arqueològica) - 19 (any del permís) – núm de UE (Unitat Estratigràfica) – núm d'inventari (número de diferenciació de les peces més significatives).

Les cotes han estat establertes en metres sobre el nivell del mar (m snm).

L'arqueòloga s'ha trobat sempre al costat dels operaris per tal d'anar seguint el rebaix del sòl de forma visual directe per tal de poder identificar les possibles restes arqueològiques que podien anar sortint. Quan han aparegut restes arqueològiques s'han excavat manualment seguint la metodologia arqueològica, en els casos en què ens ha estat possible la màquina ens ha ajudat a l'extracció de terra.

[31] HARRIS, 1991 i CARANDINI, 1997.

7 DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS.

Els treballs arqueològics portats a terme als carrers de Feliu i Codina i Chapí de Barcelona venien motivats pels moviments de terres necessaris en els treballs de reurbanització dels esmentats carrers.

Així doncs, els treballs realitzats es van executar per trams per tal de no col·lapsar el transit rodat ni limitar l'accés a comerços i aparcaments. [Veure plànol 2]

- Tram 1. Carrer Feliu i Codina entre els carrers de Chapí i Eduard Toda.
- Tram 2. Entre els carrers de Feliu i Codina i del Vent.

A banda de l'aixecament de tota la pavimentació actual dels carres, les obres van consistir en l'obertura de diverses rases i pous per a instal·lació de la nova xarxa de recollida d'aigües, l'obertura d'una nova rasa per soterrar les línies aèries de Baixa Tensió existent i en la instal·lació de les noves línies de telecomunicacions i reg.

Tram 1. Carrer Feliu i Codina. [Veure plànol 3]

En aquest sector de la intervenció els treballs van consistir en l'obertura d'un total de 5 rases (R1 a R5) per a la instal·lació de la nova recollida de les aigües del carrer juntament amb la construcció dels nous embornals i l'obertura d'un seguit de pous per connectar la nova xarxa amb el col·lector ja existent. Majoritàriament aquests rebaixos es van portar a terme en el lateral sud de la calçada i en paral·lel als números parells de les finques del carrer (fotografies 1 a 31).

Pel que respecte a la nova línia elèctrica en aquest tram 1 tot just es rebaixà uns 0,30 metres de profunditat quedant per tant a cota de sauló de les serveis ja existents de manera que no calgué fer control arqueològic dels rebaixos.

Tal i com hem esmentat anteriorment els rebaixos per a la nova xarxa de recollida d'aigües van consistir en l'obertura de diverses rases per a la col·locació dels nous tubs i embornals i l'obertura de nous pous aprofitant els embornals existents per connectar-ho tot amb el col·lector central del carrer.

Les rases en qüestió tenien una longitud que oscil·lava entre els 20/40 metres, una amplada d'entre 0,60/0,80 metres i una profunditat d'entre 1,20/0,65 metres en funció de les necessitats de cada canalització.

A banda de les rases pròpiament dites també es van obrir un seguit d'embornals de 0,80 x1,40 metres i la profunditat de la rasa a la que anaven associats.

Finalment els pous oberts aprofitaven les obertures dels antics embornals tenint aquests unes dimensions aproximades de 1x1 metres fins arribar a l'accés del col·lector general del carrer.

Des del punt de vista estratigràfic cal destacar que només es van localitzar evidències d'època contemporània fruit de la urbanització de l'actual carrer i la construcció del col·lector existent. [Veure plànol 6]

Així doncs, per sota de l'actual pavimentació del carrer d'asfalt, la UE100, - cota superior d'entre 88,76 i 90,39 metres snm amb pendent cap a la torrent de can Mariner situat a tocar del carrer Eduard Toda.-, es va documentar la UE101. Es tractava d'un nivell de graves d'uns 15 cm de potència usades per preparar el terreny en el moment de la seva pavimentació. Cota superior entre 88,66 i 90,29 metres snm.

Aquestes cobrien la UE102. Es tractava d'un nivell d'argiles vermelloses amb restes de sauló en algunes zones i materials d'època contemporània usats per anivellar el carrer en el moment de la seva construcció. Es alguns punts es van documentar nombrosos serveis (llum aigua i gas). Tenia una potència que oscil·lava entre els 0,50 i els 0,95 metres. Cotes superiors anirien entre 88,51 i 90,14 metres snm.

Tram 2. Carrer Chapí. [Veure plànol 4]

En aquest sector de la intervenció els treballs van consistir en l'obertura d'un total de 6 rases (R6 a R11) per a la instal·lació de la nova recollida de les aigües del carrer juntament amb la construcció dels nous embornals. També es va portar a terme l'obertura d'un seguit de pous per connectar la nova xarxa amb el col·lector ja existent tal i com ja s'havia realitzat en el sector del tram 1 (fotografies 32 a 72).

Les rases en qüestió tenien una longitud que oscil·lava entre els 15/25 metres, una amplada d'entre 0,60/0,80 metres i una profunditat d'entre 1,20/0,90 metres en funció de les necessitats de cada canalització.

A banda de les rases pròpiament dites també es van obrir un seguit d'embornals de 0,80 x1,40 metres i la profunditat de la rasa a la que anaven associats.

Finalment els pous oberts aprofitaven les obertures dels antics embornals tenint aquests unes dimensions aproximades de 1x1 metres fins arribar a l'accés del col·lector general del carrer.

A bada dels rebaixos relacionats amb el nou sistema de recollida d'aigua, en aquest tram 2 es va obrir una nova rasa per tal de soterrar la línia de Baixa tensió existent i que comportà una major afectació del subsòl que la esmentada anteriorment en el tram 1. En aquest cas la línia anava resseguint la línia de façana de les finques senars del carrer Chapí des del número 63-65 fins al cantonada del carrer del Vent. Aquesta tenia una longitud d'uns 115 metres, una amplada d'uns 0,70 metres i una profunditat d'entre 1,00/0,80 metres. A la cruïlla amb el carrer Feliu i Codina es realitzà la connexió amb les línies que venien del tram 1 (fotografies 73 a 88).

Des del punt de vista estratigràfic cal destacar que a banda de les restes d'època contemporània fruit de la urbanització de l'actual carrer i la construcció del col·lector existent es van localitzar la presència d'algunes restes anteriors que permetrien establir una ocupació d'època moderna/medieval relacionada amb la masia de Can Mariner.

Així doncs, per sota de l'actual pavimentació d'asfalt, la UE200, - cota superior d'entre 84,40 i 90,20 metres - es va documentar l'antiga pavimentació de llambordes del carrer d'uns 10 cm de potència, en aquest cas la UE201.

Aquestes s'assentaven sobre un nivell de formigó d'uns 20 cm de potència usat per preparar el terreny en el moment de la seva pavimentació, era la UE202. La cota superior es documentava entre 90,00 i 84,20 m snm.

El formigó cobria un nivell de terres argiloses aportades de color ataronjat amb restes de sauló en algunes zones i materials d'època contemporània. Aquestes foren usades per anivellar el carrer en el moment de la seva construcció, era la UE202. En alguns punts es van documentar nombrosos serveis (llum aigua i gas). Tenia una potència que oscil·lava entre els 0,20 i els 0,50 metres. Cotes superiors anirien entre 89,50 i 84,00 metres snm. [Veure plànols 7 i 8]

Els rebaixos realitzats al llarg del carrer Chapí van permetre documentar una estratigrafia més dinàmica que la localitzada en el tram del carrer Feliu i Codina.

Així doncs, tindríem que per sota dels nivells d'aportació contemporània en el tram de carrer entre el número 65 i el creuament amb el carrer Baixada de la Combinació es va documentar en les cotes inferiors dels rebaixos uns argiles vermelles i compactes amb presència d'alguns carbons i nòduls calcaris, la UE204. En aquest cas no presentaven evidències antròpiques de cap tipus i podrien ser fruit d'acumulacions de sediments relacionats amb la presència dels torrents i rieres que baixaven del vessant de la serra de Collserola cap aquesta zona d'Horta. Tenia una potencia d'entre 0,20/0,40 cm. Cota superior 89,60 m snm.

També cal destacar que en la zona més pròxima a les finques números 65-59 en el decurs de l'obertura de la rasa pel soterrament de la línia de Baixa tensió es va documentar el nivell geològic per sota de les argiles UE204. En aquest cas el tortorà, UE205, es trobava a una cota de 89,50 m snm.

A mesura que el carrer Chapí feia baixada cap al carrer del Vent, i per tant, ens apropàvem a la zona més pròxima a la masia de Can Mariner l'estratigrafia diferia respecte a les seqüències documentades en la resta dels rebaixos realitzats. [Veure plànol 9]

Així doncs, tindríem que des de la Baixada de la Combinació fins a la cruïlla amb carrer del Vent es documentà la UE206. Es tractava d'un estrat de textura argilosa de color marró fosc i compacte d'uns 0,30 metres de potència - cota superior entre 87,40 i 83,80 m snm - .

L'excavació de l'estrat en qüestió va permetre documentar evidències de carbons així com restes de materials ceràmics de diverses èpoques (fragments de ceràmica vidriada, blava catalana, un fragment d'importació italiana del tipuss *Graffita policroma* juntament amb restes de material altimperial com ceràmica africana de cuina i TS africana A). Des del punt de vista cronològic hauríem de situar l'estrat en un context del segle XVII.

Aquest nivell cobria el nivell geològic, en aquest cas, una capa molt compacte de graves amb sauló de color beige, la UE207. La cota superior es documentava a entre 87,15 i 83,55 m snm.

Finalment cal destacar la presència d'un mur en l'últim tram de la rasa a just a tocar ja del carrer del Vent. Aquest mur, UE209, fou bastit amb pissarres autòctones de dimensions mitjanes i petites i sense desbastar lligades amb morter de sorra i calç. El tram documentat tenia unes dimensions de 0,54 metres d'amplada, una longitud d'uns 0,80 metres i una potència d'uns 0,30 metres - cota superior 83,70 m snm -. Prenia orientació nord-est/sud-oest (fotografies 89 a 95). [Veure plànols 5-10]

Dita estructura murària, però, es trobava fortament afectada per la presència de diversos serveis essent les restes conservades molt parcials. Es trobava seccionada en la seva part més pròxima a la vorera per una rasa de d'aigua mentre que l'altre extrem s'endinsava x sota del carrer en direcció al col·lector. Conservava només restes de la darrera filada vista i la seva banqueta de fonamentació retallava el nivell de graves compactes UE208.

Mur UE209 amb presència de nombrosos serveis

La presència de serveis a banda i banda del mur no va permetre documentar cap evidència d'estratigrafia associada a l'estructura i tampoc es pogué acotar la seva cronologia. L'estrat UE206 quedava afectat pel servei localitzat al nord del mur de manera que no fou possible establir cap tipus de relació seqüencial. La proximitat del mur UE209 amb la masia de Can Mariner, situat el cos conservat del mas a poc més de 20 metres, ens va permetre, però, apuntar la relació directe de dita estructura amb aquesta edificació en alguna de les seves fases constructives.

Finalment un cop excavat el mur UE209 al no quedar aquest afectat per l'obra, la acota de coronament del mur permetia la instal·lació del nou cablejat, fou degudament protegit amb geotèxtil i una capa de sauló (fotografies 96 i 97).

8 CONCLUSIONS.

La present intervenció arqueològica realitzada als carrers de Feliu i Codina i Chapí de Barcelona a grans trets no ens va aportar dades arqueològiques rellevants ja que la seva urbanització en època contemporània va afectar de manera important el subsòl existent.

Majoritàriament les restes documentades en la present intervenció arqueològica s'haurien de relacionar amb les reformes urbanístiques que va patir el carrer en els darrers anys. Es van documentar paviments (UE100, UE200 i UE201) i aportacions de terres vinculades al terraplenament del carrer i a les instal·lacions de serveis (llum, gas i aigua) (UE101, UE102, UE103, 202, 203).

També es van documentar evidències de sedimentació relacionades amb la presència de rieres i torrents en aquest sector d'Horta provinents del vessant de Collserola (UE204) i nivells geològics (UE205 i UE207) en les cotes inferiors d'alguns dels rebaixos.

A banda de les restes fruit de l'ocupació contemporània, aquesta l'excavació també ens va permetre la documentació de diverses restes relacionades amb la fase anterior a l'obertura del carrer Chapí datada en el primer quart del segle XX. Tant l'estrat UE206 com l'estructura murària UE209 s'haurien de relacionar directament amb la masia de Can Mariner situada a pocs metres al sud de les restes en qüestió.

Així doncs, la masia de Can Mariner tindria origen a finals del segle XV inicis del segle XVI en base a la documentació escrita (primeres notícies cens del 1516). D'aquesta època es creu que seria una finestra de llinda calada i dibuix gòtic conservada a la façana del carrer d'Horta i una porta d'arc dovellat i tres finestres d'estil gòtic localitzades a la façana principal. Posteriorment a l'any 1788, en temps de Josep Mariner, aquestes últimes es van convertir en balcons i la aporta fou renovada. Finalment el 1870 l'últim hereu de Can Mariner parcel·là la finca en petits solars edificables, amb la condició que les cases fossin més baixes que la masia. Amb totes les reformes que va patir la masia encara en els anys 70 del segle XX els jardins del mas s'estenien fins el carrer de Chapí (fins el 1914 anomenat de la Combinació) [32].

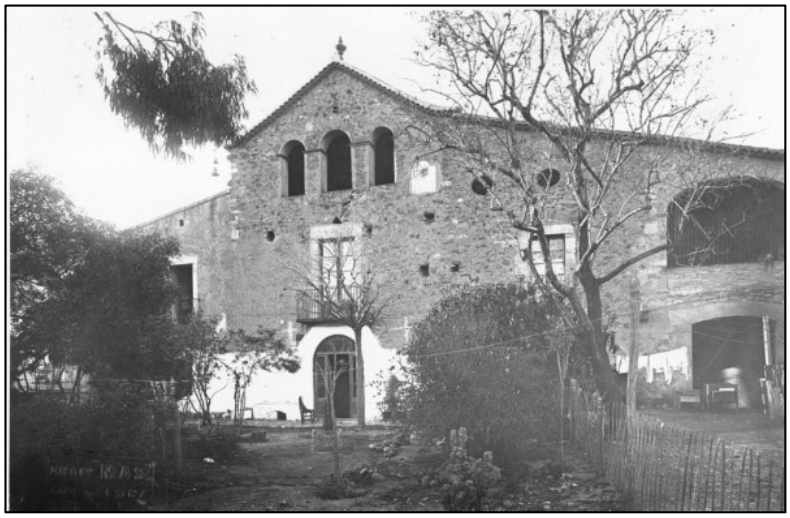

Masia de Can Mariner 1914[33].

[32] DÏAZ QUIJANO, 2003.
[33] Font: Fotografia extreta de la publicació les *Masies d'Horta* de Desideri Díaz, pàg. 116.

Les restes documentades en la present intervenció, en concret el mur UE209, formarien part d'alguna estructura relacionada amb la masia de Can Mariner. La manca de ceràmica associada a l'estructura no permetria acotar la seva cronologia, però per la seva tipologia constructiva (tipus de morter i manca de maons en la seva construcció) l'adscriuríem *latu senso* a la fase més primerenca del mas ja a finals d'època medieval / inici moderna. L'estrat UE206 estaria vinculat a èpoques més tardanes de la masia en relació amb la fase constructiva de la segona meitat del segle XVII.

L'ocupació d'aquesta zona d'Horta, però, es remuntaria a època romana. Els treballs d'adequació de la masia de Can Mariner en biblioteca pública l'any 2006 va deixar al descobert una vil·la romana datada entre els segles I-VI juntament amb evidències més puntuals de presència antròpica també en època altmedieval. Constatant-se així una ocupació del territori continuada de 2000 anys.

En la present intervenció tot i que no s'han documentat restes relacionades amb la vil·la pròpiament dita, la presència de ceràmica romana en l'estrat UE206 posa de manifest que ens trobaríem en zones pròximes a la construcció romana o a la seva àrea d'influència amb una clara pervivència de ceràmica residual al llarg dels segles degut a les remocions que ha patit el subsòl pròxim a la masia al llarg dels segles.

9 BIBLIOGRAFIA.

AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Urbanisme de Barcelona.* http://www.bcn.es/urbanisme/

AMADES, J. 1989. *Històries i llegendes de Barcelona*. Vol. II. Ed. 62. Barcelona.

BATLLORI I MUNNÉ, A.; LLUBIÀ I MUNNÉ, LL.M. 1949. *Ceràmica catalana decorada* (segona edició anastàtica, 1974). Tuebols. Barcelona.

BELTRÁN DE HEREDIA, J.; MIRÓ ALAIX, N. 2010. "El comerç de cerámica a Barcelona als segles XVI-XVII: Itàlia, França, Portugal, els tallers del Rin i Xína". *Quaderns d'Arqueologia i Història de la Ciutat de Barcelona*, Època II, 6. Museu d'Història de Barcelona. Institut de Cultura. Barcelona. Pàg. 14-91.

CARANDINI, A. 1997. *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. Crítica. Barcelona.

CARTA ARQUEOLÒGICA DE BARCELONA. http://cartaarqueologica.bcn.cat

CIRICI, A. 1985. *Barcelona Pam a Pam*. Ed. Teide, Barcelona.

DA. 1984. Gran Geografia Comarcal de Catalunya: El Barcelonès i el Baix Llobregat vol. VIII. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.

DÍAZ QUIJANO, D. 2003. *Història d'Horta 3: Les masies d'Horta.* Ed. El Tinter. Barcelona. Pàg. 115-121.

HARRIS, E.C. 1979. *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.

MIRÓ, C. i RAMOS, J. 2013. "Un exemple d'explotació de la carta arqueològica de Barcelona: Les vil·les i els petits assentaments agrícoles. Una primera radiografia del *territorium*". *Quaderns d'Arqueologia i Història de la Ciutat de Barcelona*, Època II, 9. Museu d'Història de Barcelona. Institut de Cultura. Barcelona. Pàg. 138-155.

PALET, J.M. 1994. Estudi territorial del Pla de Barcelona: Estructuració i evolució del territori entre l'època íbero-romana i l'altmedieval s. II-I aC - s. X-XI dC. A Estudis i Memòries d'Arqueologia de Barcelona núm 1. Centre d'Arqueologia de la Ciutat, Institut de Cultura. Barcelona.

SERRA, J. 2010. "Can Fargas". *Anuari d'Arqueologia i Patrimoni de Barcelona 2009*. Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona. Barcelona. Pàg. 56-59.

SOLÉ, L. 1963. Ensayo de interpretación del cuaternario barcelonés. Dins de Miscelánea Barcinonensia. Ajuntament de Barcelona. Barcelona.

TELESE COMPTE, A. 1991. *La vaixella blava catalana de1570 a 1670. Repertori, catalogació i proposta per a la seva nomenclatura. Investigació bibliogràfica sobre la pisa hispànica. Barcelona.*

ANNEX 1. FITXES UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram A**				**UE : 100**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estructura.			
DESCRIPCIÖ :	Paviment de la calçada actual fet d'asfalt. Té una potència de 10 cm. Cota superior 88,76 / 90,39 i inferior 88,66 / 90,29 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	101	**Es cobert per**	
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram A**				**UE : 101**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Nivell de graves d'uns 15 cm de potència usades per preparar el terreny en el moment de la pavimentació del carrer. Cota superior 88,66 / 90,29 i inferior 88,51 / 90,14 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	102	**Es cobert per**	100
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram A**				**UE : 102**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Nivell d'argiles vermelloses amb restes de sauló en algunes zones i materials d'època contemporània usats per anivellar el carrer en el moment de la seva construcció. Es alguns punts es van documentar nombrosos serveis (llum aigua i gas). Tenia una potència que oscil·lava entre els 0,50 i els 0,95 metres. Cota superior 88,51 / 90,14 i inferior en el punt més baix 87,80 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a		**Es cobert per**	101
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 200**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estructura.			
DESCRIPCIÖ :	Paviment de la calçada actual fet d'asfalt. Té una potència de 10 cm. Cota superior 84,40 / 90,20 i inferior 84,30 / 90,10 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a		**Es cobert per**	201
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 201**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estructura.			
DESCRIPCIÖ :	Antiga pavimentació del carrer feta de llambordes d'uns 10 cm de potència. Cota superior 84,30 / 90,10 i inferior 84,20 / 90,00 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	202	**Es cobert per**	201
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 202**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Nivell de formigó d'uns 20 cm de potència usat per preparar el terreny en el moment de la pavimentació de la UE201.Cota superior 84,20 / 90,00 i inferior 84,00 / 89,80 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	203	**Es cobert per**	201
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 203**
	Fase:		Cronologia: **XX**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Argiles aportades de color ataronjat amb restes de sauló en algunes zones i materials d'època contemporània. Aquestes foren usades per anivellar el carrer en el moment de la seva construcció. En alguns punts es van documentar nombrosos serveis (llum aigua i gas). Tenia una potència que oscil·lava entre els 0,20 i els 0,50 metres. Cota superior 84,00 /89,80 i inferior en el punt més baix 83,80 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	204, 206 i 209	**Es cobert per**	202
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 204**
	Fase:		Cronologia: **Indeterminada**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Argiles vermelles i compactes amb presència d'alguns carbons i nòduls calcaris. Sense evidències antròpiques. Podrien ser fruit d'acumulacions de sediments relacionats amb la presència dels torrents i rieres que baixaven del vessant de la serra de Collserola cap aquesta zona d'Horta. Tenia una potencia d'entre 0,20/0,40 cm. Cota superior 89,60 i inferior 89,20 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	205	**Es cobert per**	203
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 205**
	Fase:		Cronologia: **Geològic**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Tortorà. Cota superior 89,50 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a		**Es cobert per**	204
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 206**
	Fase:		Cronologia: **XVII**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Estrat de textura argilosa de color marró fosc i compacte d'uns 0,30 metres de potència. Presència de carbons així com restes de materials ceràmics de diverses èpoques (fragments de ceràmica vidriada, blava catalana juntament amb restes de material altimperial com ceràmica africana de cuina i TS africana A). Cota superior 87,40 / 83,80 i inferior 87,10 / 83,50 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a	207	**Es cobert per**	203
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 207**
	Fase:		Cronologia: **Geològic**	
DEFINICIÖ :	Estrat/Nivell.			
DESCRIPCIÖ :	Capa molt compacte de graves amb sauló de color beige. Cota superior 87,15 / 83,55 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a		**Es cobert per**	206
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**				**UE : 208**
	Fase:		Cronologia: **Finals medieval/moderna**	
DEFINICIÖ :	Estructura negativa.			
DESCRIPCIÖ :	Rasa constructiva mur UE209. Cota superior 83,50 metres snm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	209
	Cobreix a		**Es cobert per**	
	Talla a	207	**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

Intervenció: c/ Chapí 46-64, Feliu i Codina 1-25 **Codi: 061/19** **Tram B**			**UE : 209**
	Fase:	Cronologia: **Finals medieval/moderna**	

DEFINICIÖ :	Estructura.			
DESCRIPCIÖ :	Mur bastit amb pissarres autòctones de dimensions mitjanes i petites i sense desbastar lligades amb morter de sorra i calç. El tram documentat tenia unes dimensions de 0,54 metres d'amplada, una longitud d'uns 0,80 metres i una potència d'uns 0,30 metres. Cota superior 83,70 metres snm. Prenia orientació nord-est/sud-oest.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	**Igual a**		**Equivalent a**	
	Rebleix a		**Es reblert per**	
	Cobreix a		**Es cobert per**	203
	Talla a		**Tallat per**	
	Es recolza a		**Se li recolza**	
	S'entrega a		**Se li entrega**	

ANNEX 2. INVENTARI DE MATERIAL

C/ CHAPÍ 26-46, FELIU I CODINA 1-25, BARCELONA. CODI 061/19

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo.	Tècnica	Pasta	Decoració Int.	Decoració Ext.	Acabats Int.	Acabats Ext.	Cronologia	Observacions
206		1	13100	SF	FIN	MO	AO				VE		
206		1	13111	VO	H.	MA	AO			VE	VE	100-160	Hayes 9a
206		1	13250	SF	FIN	TO	AO				EN		
206		1	13258	VO	OST	TO	AO				PC	I-III	Ostia III, 332
206		1	13320	SF	TEN	MA	GO						
206		1	14003	SF	PAT	TO	AO			VI	VI		Marró
206		1	14003	VO	TAP	TO	AO			VI	VI		Marró
206		5	14003	SF	FIN	TO	AO			VI			Marró
206		1	14003	BR	FAB	TO	AO			VI	VI		Vidriat interior melat i exterior en verd
206		1	14003	FO	FIN	TO	AO			VI	VI		Melat

C/ CHAPÍ 26-46, FELIU I CODINA 1-25, BARCELONA. CODI 061/19

INVENTARI DE MATERIAL ARQUEOLÒGIC

U.E.	Núm.	Frag.	Class.	Def. Fragm.	Tipo.	Tècnica	Pasta	Decoració Int.	Decoració Ext.	Acabats Int.	Acabats Ext.	Cronologia	Observacions
206		1	14304	SF	FIN	TO	AO			VI	VI	s. XVII	Grafifita policroma. Veure Beltrán de Heradia, Miró (2010) QUARHIS 6, làmina 8, pàgina 24.
206		1	14003	VO	FIN	TO	AO	PI		VI	VI		Marró
206		1	14003	FO	FIN	TO	AO			VI			Marró
206		1	14003	VO	GIB	TO	AO			VI			Melat.
206		1	14100	SF	FIN	TO	AO			VI	VI		
206		1	14103	SF	FIN	TO	AO	PI		VI	VI	s. XVII	

Institut de
cultura: MUSEU D'HISTÒRIA
DE BARCELONA

TAULA CODIS PER A INVENTARI DE MATERIALS ARQUEOLÒGICS

CERÀMICA

1. CLASSIFICACIÓ

11000	Prehistòria
11001	Neolítica
11050	del Coure
11100	del Bronze
11101	del Bronze antic
11102	del Bronze mig
11103	del Bronze final
12000	Protohistòrica sense determinar
12001	feno-púnica indeterminada
12002	feno-púnica engalba vermella
12003	feno-púnica engalba negra
12004	feno-púnica comuna
12005	grega d'occident
12050	roja a torn
12051	engalba roja
12052	pintada
12053	comuna ibèrica
12054	grisa de la costa catalana
12055	grollera
12056	grans recipients d'emmagatzematge
12057	àmfora ibèrica
13000	Món Clàssic sense determinar
13001	grega indeterminada
13002	*buchero nero*
13003	àtica figures negres
13004	àtica figures vermelles
13005	àtica vernís negre
13006	taller de les petites estampetes
13007	taller de Rhode
13008	taller de Nikia-Ion
13009	taller de pàteres 3 palmetes radials
13050	campaniana/vernís negre indeterminada
13051	precampaniana
13052	campaniana A
13053	campaniana A tardana
13054	campaniana B
13055	campaniana B-oide
13056	campaniana C
13057	campaniana empuritana
13058	etrusca vernís negre
13059	imitacions campanianes
13060	vernís negre púnic
13100	terra sigillata indeterminada
13101	presigillata
13102	T S precoç
13103	T S aretina
13104	T S itàlica
13105	T S tardo-itàlica
13106	T S sudgàl·lica
13107	T S marmorata
13108	T S hispànica
13109	T S hispànica tardana
13110	T S hispànica indeterminada
13111	T S africana A
13112	T S africana A/D
13113	T S africana A/C
13114	T S africana C
13115	T S africana D
13116	T S africana indeterminada
13117	imitacions T S hispànica
13118	T S clara B
13119	T S lucente
13120	paleocristiana grisa

13121 paleocristiana ataronjada
13122 *late Roman C*
13123 produccions orientals (corintia)
13124 vidriada romana
13125 imitacions clara D
13126 paleocristina pintada

13150 parets fines indeterminades
13151 parets fines itàliques
13152 parets fines d'Acco
13153 parets fines sudgàl·liques
13154 parets fines "clofolla d'ou"
13155 parets fines hispàniques
13156 imitacions parets fines

13200 llàntia indeterminada
13201 llàntia grega
13202 llàntia republicana
13203 llàntia republicana vernís negre
13204 llàntia imperial
13205 llàntia imperial de volutes
13206 llàntia imperial de disc
13207 llàntia africana de canal
13208 llàntia africana
13209 llàntia africana paleocristiana
13210 llàntia africana ARS

13250 comuna oxidada
13251 comuna reduïda
13252 comuna baix-imperial
13253 comuna engalba blanca
13254 comuna engalba negra
13255 comuna engalba vermella
13256 comuna roig pompeià
13257 comuna itàlica
13258 comuna africana de cuina
13259 comuna emporitana oxidada
13260 comuna de cuina acurada
13261 imitacions comuna africana
13262 comuna bescuitada
13263 ceràmica comuna de Lípari
13264 ceràmica daurada
13265 ceràmica eïvissenca tardo antiga
13266 ceràmica de Pantelleria
13267 ceràmica itàlica tardo antiga

13300 àmfora indeterminada
13301 àmfora massaliota
13302 àmfora feno-púnica
13303 àmfora ebussitana
13304 àmfora romana
13305 àmfora greco-itàlica
13306 àmfora itàlica
13307 àmfora gàl·lica
13308 àmfora hispànica
13309 àmfora bètica
13310 àmfora de la Tarraconense
13311 àmfora lusitana
13312 àmfora africana
13313 àmfora oriental
13314 suports d'àmfores
13315 amforiscs
13316 disc terra cuita
13317 taps
13318 fragments vasos retallats
13319 altres accessoris
13320 *dollia*
13321 àmfora rodia
13322 àmfora corintia
13323 àmfora Samos

13400 comuna a torn oxidada d'època indeterminada
13401 comuna a mà oxidada d'època indeterminada
13402 comuna a torn reduïda d'època indeterminada
13403 comuna a mà reduïda d'època indeterminada
13404 comuna oxidada d'època indeterminada
13405 comuna reduïda d'època indeterminada
13406 comuna a torn bescuitada indeterminada

13500 comuna oxidada medieval
13501 comuna reduïda medieval
13502 comuna bescuitada medieval

14000 Món medieval i modern indeterminat

14001 comuna oxidada a mà
14002 comuna oxidada a torn
14003 comuna oxidada vidriada
14004 comuna reduïda a mà
14005 comuna reduïda a torn
14006 comuna reduïda vidriada

14050 islàmica indeterminada
14051 islàmica verd-manganès
14052 islàmica melada
14053 islàmica corda seca total
14054 islàmica corda seca parcial
14055 islàmica esgrafiada
14056 islàmica pintada
14057 islàmica daurada reflex metàl·lic
14058 islàmica a motlle
14059 islàmica comuna oxidada
14060 islàmica comuna reduïda
14061 islàmica manganès sota coberta melada
14062 islàmica vidrada

14100 vidrada blanca
14101 blanca i blava
14102 blanca i blava de Barcelona
14103 blanca i blava catalana
14104 blanca i blava d'orles diverses
14105 blanca i blava de la botifarrada
14106 blanca i blava de l'arracada
14107 blanca i blava d'influència francesa
14108 blanca i blava de la cirereta
14109 blanca i blava de faixes o cintes
14110 blanca i blava de la Segarra
14111 blanca i blava d'Escornalbou
14112 blanca i blava de la panotxa
14113 blanca i blava regalats
14114 blanca i blava de Poblet
14115 blanca i blava de sanefa negativa
14116 blanca i blava de transició
14117 blanca i blava amb la Tau
14118 blanca i blava d'influència de Savona
14119 blanca i blava corbata o palmera
14120 blanca i blava ditada
14121 blanca i blava de blondes
14122 blanca i blava de Paterna
14123 blanca i blava de Manises
14124 blanca i blava de Manises i groga
14125 blanca i blava de la figueta
14126 blanca i blava de la cirera
14128 blanca i blava Paterna-Manises
14129 blanca i groga "orla d'influència del Renaixement"

14200 reflex metàl·lic
14201 reflex metàl·lic producció catalana
14202 reflex metàl·lic de l'ungla
14203 reflex metàl·lic de sanefa amb gallons
14204 reflex metàl·lic de sanefa amb fulles
14205 reflex metàl·lic de sanefa en negatiu
14206 reflex metàl·lic decoració floral
14207 reflex metàl·lic de fons picat
14208 reflex metàl·lic de pinzell-pinta
14209 reflex metàl·lic decoració geomètrica
14210 reflex metàl·lic amb lletres o anagrames
14211 reflex metàl·lic i blava
14212 reflex metàl·lic de Paterna
14213 reflex metàl·lic de Manises
14214 reflex metàl·lic de Paterna-Manises
14215 reflex metàl·lic sanefa reticulada

14250 blanca i manganès
14251 blanca-manganès blau i manganès
14252 blanca-manganès verd i manganès
14253 blanca-manganès verd i manganès de Paterna
14254 blanca-manganès verd i manganès de Manises
14255 blanca-manganès verd i manganès catalana
14256 blanca-manganès i verd
14257 blanca-manganès i polícroma
14258 pisa arcaica decorada

14300 pisa blanca
14301 pisa decorada
14302 porcellana
14303 Pickman/Cartuja
14304 d'importació
14305 maiolica ligur
14306 polícroma

14400 vaixella segle XX

15000 material ceràmic no recipient

2. DEFINICIÓ DEL FRAGMENT

sense forma	SF
sense definir	SD
perfil sencer	PS
vora	VO
nansa	NA
arrencament de nansa	AN
coll	CO
carena	CR
llavi	LL
fons	FO
abocador	AB
escòria	ER
pom agafor	AG
broc	BR
orelleta	OR
peu	PE
pivot	PI
bec	BE

Per a llànties:

Infundibulum	IN
Pico (*rostrum*)	RO
Orla (*margo*)	MA
Disc	DI
Volutes	VL
Aletes	ALE
Moldura	MOL
Orificium	ORF

3. TIPOLOGIA: Per materials del Món Clàssic amb una tipologia ja establerta.

ABAS.	Abascal
AFRIC.	Africana
AGUARD.	Aguarod
ALM.	Almagro
ATL.	Atlante
BAIL.	Bailey
BEL.	Beltran
BRUCK.	Bruckner
DECHEL.	Dechelette
DRAG	Dragendorf
DRES.	Dressel
EBUS.	Ebusitana
GOUD.	Goudineau
H.	Hayes
HALT.	Haltern
HERM.	Hermet
KEAY	Keay
LAMB.	Lamboglia
LAIET.	Laietana
LOPEZ	López Mullor
LUDOW.	Ludowici
M.	Morel
MEZQ.	Mezquiriz
OBER.	Oberaden
OELM.	Oelman
OST.	Ostia
OSW.	Oswald
PALL.	Pallarès
PASC.	Pascual
RIG.	Rigoir
RITT.	Ritterling
SAL.	Salomonson
SPT.	Spitzer
GAL.	Galane
DEN.	Deneauve
ETT.	Ettlinger
AQUIL.	Aquilué
VER.	Vernhet
MAY.	Mayet
DRAM.	Dramont

4. FORMA: Per a materials no classificats tipològicament. Bàsicament, ceràmiques prehistòriques, medievals i modernes)

Ceràmica a mà:

bol/vas carenat	BCA
bol/vas cilíndric	BCI
bol/vas bitroncocònic	BBT
bol/vas troncocònic	BTR
bol/vas elíptic	BEL
bol/vas globular	BGL
bol/vas globular amb coll	BGC
bol/vas germinat	BGE
bol/vas múltiple	BMU
bol/vas ovoide	BOV
bol/vas perfil en S	BPS
bol/vas semiesfèric	BSE
bol/vas subesfèric	BSU
bol/vas semiesfèric o subesfèric de vora exvasada	BSS
copa	COP
cullera	CUL
formatgera	FOR

forma indeterminada	FIN
fragment retallat no perforat	FRN
fragment retallat perforat	FRP
gresol	GES
paleta	PAL
plat carenat	PCA
plat/tapadora	PLT
plata	PLA
suport	SOP
tassa	TAS

Ceràmica a torn:

Ceràmica grega

Alabastró	ALA
Àmfora	AMF
Aryballos	ARY
Hydria	HYD
Kalathos	KAL
kratera calze	KCA
kratera campana	KCP
krateracolumnes	KCO
kratera volutes	KVO
kylix	KYL
lebes	LEB
lekythos	LEK
oinochoe	OIN
pelike	PEL
skiphos	SKI
stamnos	STA
ungüentari bulb	UBU
ungüentari fusiforme	UFU
ungüentari	UGU

Ceràmica clàssica, medieval i moderna

abeurador	ABE
ampolla	AMP
bací	BAC
barral	BLN
bol	BOL
canalobre	CAN
cassola	CSS
cassola patina cendrosa	CSC
càntir	CAT
catúfol	CAF
colador	COL
copa	COP
cossi	COS
cremaperfums	CRP
cubell	CUB
escalfeta	ESF
escudella	ESC
escudella d'orelletes	EOR
fogó	FOG
formes amb abocador	FAB
formes obertes	FOB
formes tancades	FTA
forma indeterminada	FIN
fruiter	FRU
gerra	GER
gerreta	GET
gerro	GRR
gibrell	GIB
got	GOT
greixonera	GRE
guardiola	GUA
llàntia cassola i bec pessigat	LCB
llàntia peu alt	LPA
llàntia piquera	LPI
llumanera	LLU
menjadora	MEN
mesura	MES
morter	MOR
motlle	MOT
motlle sigillata	MSG
olla	OLL
olla pàtina cendrosa	OPC
orsa	ORS
pàtera	PTT
plat	PAT
plat d'ala	PDA
plat/tapadora	PTA
plat/tapadora vora fumada	PTF
plata	PLA
plat tallador	PTL
poal	POA
pot	POT
pot de farmàcia	PFA
rentamans	REN
safata	SAF
saler	SLR
salsera	SAL
servidora	SEV
setrill	SET
sitra	SIT
suport	SOP
suport d'anell	SAN
suport rodet	SRD
tallador	TAL
tapadora	TAP

tassa	TAS
tenalla	TEN
test	TES
tinter	TIN
tupí	TUP
urna	URN
xocolatera	XOC

Material ceràmic no recipient (codi classificació 15000):

artefacte no definit	AND
bola	BLA
cilindres de forn	CFO
cuny de forn	CYF
dena	DEN
fgura antropomorfa	FAN
figura zoomorfa	FZM
fragment d'argila indet.	FAI
fussaiola	FUS
joguina	JOG
màscara	MAS
pes de teler circular	PTC
pes de teler oval	PTO
pes de teler rectangular	PTR
pes de teler indeterminat	PTI
pes de teler troncocònic	PTT
pipes	PIP
placa	PLC
placa foradada	PFD
rodet	ROD
tres peus terrisser	TPT
disc circular terrisser	DCT
suport llar de foc	SLF
peça circular	PC
peça circular foradada	PCF

4. TÈCNICA

a mà	MA
a torn	TO
a torn lent	TL
a motlle	MO
motlle cistelleria	MC
ensamblada	EN
indeterminada	IN

5. DECORACIÓ

acanalada	AC
aiguada	AG
aplicació	AL
aplicació metàl·ica	AM
aplicació pasta blanca	AB
aplicació pasta roja	AR
aplicació pedres	AP
baquetons	BA
barbotina	BB
bigoti	BI
botons	BO
calada	CA
cordons digitacions	CD
cordons incisió	CI
cordons impressió	CM
cordons llisos	CL
cordons pessigats	CP
ditada	DI
esgrafiada	ES
excisa	EX
impresa canya/os	IO
impresa cardial	IC
impresa cistelleria	IL
impresa digitada	ID
impresa espàtula	IE
impresa estampillada	IS
impresa pinta	IP
impresa punxó	IX
impresa puntillada	IA
impresa raspatllada	IR
impresa teixit	IT
impresa ungulada	IU
impresió fent incisió	IM
impressions diverses	IF
incisa	IN
incisa pintada	NP
llengüeta	LL
mamellons	MA
mangra	MG
motlle	MO
mugró	MU
ondulació en vora	OV
perforada	PF
pessigada	PE
pintada	PI
pintada blanca	PB
pintada negra	PN
pintada roja	PR
pintada roig-marronós	PM

polícroma	PP
pseudoexcisa	PS
rodeta	RO
vernís roig	VR

6. PASTA

grollera oxidada	GO
grollera reduïda	GR
grollera mixta	GM
acurada oxidada	AO
acurada reduïda	AR
acurada mixta	AM
acurada bescuitada	AB
grollera bescuitada	GB
bescuitada	BE
caolinítica	CA

7. ACABATS

allisat	AL
allisat amb fang	AF
arenós	AR
brunyit	BR
encastació de fang	EF
engalbat	EN
esmaltat	EM
espatulat	ES
estriat	ET
marques terrisser	MT
pàtina cendrosa	PC
pentinada	PE
pintat	PI
rugós	RU
strice	ST
vernissat	VE
vidrat	VI

METALL

1. CLASSIFICACIÓ

20000	indeterminat
20001	bronze
20002	ferro
20003	plata
20004	or
20005	plom
20006	aleacions diverses
20007	altres metalls
20008	coure

2. FORMA

agulla	AGU
agulla de cap	AGC
alabarda	ALB
àncora	ANC
anell	ANL
anella	ANE
arracada	ARR
arreus de cavall	ARC
artefacte indeterminat	ATI
ast	AST
bala	BAL
barra	BRR
bola/boleta	BLT
bomba	BOM
botó	BOT
braçalet	BRA
braser	BRS
cadena	CAD
clau	CLA
dena	DEN
destral	DRT
diadema	DMA
didal	DID
elements de carro	ECR
elements religiosos	ERE
enformador	ENF
escarpa	EPA
escòria	ESR
escultura	ESC
escut	EST
espasa	ESP
falcata	FAL
fíbula indeterminada	FBI
fíbula anular	FAN
fíbula d'apèndix caudal	FAC
fíbula de bucle	FBU
fíbula de naveta	FNA
fíbulade pivot	FPV
fíbula doble ressort	FDR
fíbula indígena de colze	FIC
fíbula de peu alt	FPA
fígura antropomorfa	FAN
fígura zoomorfa	FZM
fil/frag. riscle/anell/braçalet	FFR
frontissa	FTS
ganivet	GNV
gerra	GER
globelet	GOB
llingot	LIN
mirall	MRL
moneda	MON
pectoral	PEC
penjant	PJA
pinces	PNC
placa	PLC
pondius	PON
punta fletxa	PFL
punta llança/javelina	PLJ
punxó	PNX
punyal	PNY
serra	SER
sivella	SIV
vas	VAS
xinxeta	XIN

3. TÈCNICA

forja	FJ
fosa	FS
cisellar	CS
repussar	RP
calat	CL

VIDRE

1. CLASSIFICACIÓ

30000	vidre
30001	pasta vítrea
30002	cristall
30003	escòria

2. DEFINICIÓ DEL FRAGMENT

sense forma	SF
sense definir	SD
perfil sencer	PS
vora	VO
nansa	NA
arrencament de nansa	AN
coll	CO
carena	CR
llavi	LL
fons	FO
peu	PE
pivot	PI
bec	BE
pom/agafador	AG
escòria	ER
boca	BO

3. FORMA

fragment no definit	VIN
ampolla	AMP
amforisc	VAF
barreta	BAR
bol	BOL
camafeu	VCS
copa	COP
dena	DEN
element construcció	VEC
element d'ús funerari	VEF
element d'ús personal	VEP
flascons	VFL
gerra	GER
plat	PAT
plata	PLA
setrill	SET
ungüentari	UGU
vas	VAS

4. TÈCNICA

realització no definida	ND
vidre-mosaic	VM
motlle decorat	MD
motlle baix relleu	MB
motlle volum rodó	MR
poliment	VL
tallat	VT
gravat	VG
amb aplicacions	VA
fondi d'or	VO
pintat	VP
bufat	VG

MATERIAL LÍTIC

1. CLASSIFICACIÓ

40000	indeterminat
40001	sílex
40002	quars
40003	jaspi
40004	granit
40005	arenisca
40006	volcànic
40007	micaesquisto
40008	caliça
40009	marbre
40010	alabastre
40011	conglomerat
40012	travertí
40013	pissarra
40014	pedres precioses
40015	minerals
40016	fòssils
40017	rierencs
40018	calcària

2. FORMA

pedra tallada no retocada ascla	ASC
pedra tallada no retocada fulla	FLL
pedra tallada no retocada rebuig	REB
nucli fragmentat	FNU
nucli amb còrtex	NCO
nucli sense còrtex	NSC
pedra retocada perforador	PFD
pedra retocada gratador	GRA
pedra retocada rascadora	RAS
pedra retocada làmina de dors	LDO
pedra retocada làmina retocada	LRE
pedra retocada punta de dors	PDO
pedra retocada punta (retoc simple)	PUN
pedra retocada geomètric	GEO
pedra retocada denticulat	DNT
pedra retocada truncadura	TRU
pedra retocada punta de fletxa	PFL
pedra retocada osca	OSC
pedra polida cisell	CIS
pedra polida destral	DTA
allisador	ALS
àncora	ANC
anell	ANE
artefacte indeterminat	ATI
artefacte no defini	ATD
baix relleu	BAR
bala	BAL
bola	BLA
braçalet	BRA
braçalet d’arquer	BÇA
cassoleta	CTA
dena	DEN
enformador	ENF
escultura	ESC
figura zoomorfa	FZM
figura antropomorfa	FAN
gresol	GES
inscripció	INS
mà de molí	MMO
molí barquiforme	MBA
molí (roda)	MOL
morter	MOR
motlle de fundició	MFU
peça circular foradada	PCF
peça circular no perforada	PCN
pedestal	PED
penjant	PJA
placa	PLC
placa decorada	PDC
placa foradada	PFD
punyal	PNY
sarcòfag	SAR

MATERIALS CONSTRUCCIÓ

1. CLASSIFICACIÓ

50000 alabastre
50001 arenisca
50002 elements ceràmics
50003 estuc/arrebossat
50004 fusta
50005 ímbrex
50006 indeterminat
50007 maó
50008 marbre
50009 morter
50010 mosaic
50011 tessel·les
50012 opus signinum
50013 pintura/estuc pintat
50014 rajoles
50015 tegula
50016 tegula “mammata”
50017 tegula de suports
50018 terracotes
50019 tovots/tapial
50020 cornisa
50021 columna
50022 capitell
50023 carreu
50024 antefix
50025 canonada
50026 gàrgola
50027 tubuli
50028 teula vidrada
50029 teula
50030 rajola blanca i blava (XVI)
50031 rajola blanca i blava moderna (XVII-XVIII)
50032 rajola polícroma (XVIII- XIX)
50033 rajola polícroma anterior (XVIII)
50034 rajola banca i blava anterior (XVIII)
50035 canaló
50036 motllura
50037 rajola vidrada
50038 totxana

MATÈRIA ORGÀNICA

1. CLASSIFICACIÓ

60000	matèria orgànica general
60001	os
60002	ivori
60003	closca
60004	fusta treballada
60005	teixit
60006	cuiro
60007	vegetals
60008	paper
60050	restes antropològiques
60051	macrofauna
60052	microfauna
60053	fauna aquàtica
60054	malacofauna
60055	fusta no treballada
60056	carbó
60057	granes
60058	fauna terrestre no definida

2. FORMA

agulla	AGU
agulla de cap agulla o punxó	AGC
ampolla	AMP
anell	ANE
aplic	APL
artefacte d'os/petxina/ibori	OPI
artefacte no definit	AND
beiana	BEI
bossa	BSA
botó	BOT
braçalet	BRA
caixa	CXA
calçat	CÇA
cistell	CTL
cistelleria	CIS
corda	CDA
corn tallat	COT
cullera	CUL
cullereta tocador	CUT
dau	DAU
dena	DEN
dent decorada	DTD
dent perforada	DTP
diari	DIA
enformador	ENF
espàtula	EPT
falange decorada	FLD
figura antropomorfa	FAN
figura zoomorfa	FZM
fitxa de joc	FIJ
frontissa	FTS
fus	FUS
fusta frag. indet.	FFI
fusta construcció naval	FCN
fusta construcció	FCO
ganxet	GAN
mànec	MEC
marcador	MCD
penjant	PJA
petxina frag. polida	POP
pinta	PNT
polidor	PUL
punta fletxa	PFL
punxó	PNX
punyal	PNY
raspall	RAS
resquill apuntat	RQA
sabates	SAB
tapadora	TAP
teixit	TXI
ullal porc senglar tallat	UPS

3. TÈCNICA

matèria prima sense modificar	MPS
matèria prima en procés de fabricació	MPF
matèria prima modificada	MPM

MOSTRES PER A ANÀLISIS

70000	terra
70001	morter
70002	pedra
70003	metall
70004	carbó (anàlisi antracològica)
70005	pol·len
70006	granes
70007	llavors
70008	carbó (C14)

ANNEX 3. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

TRAM 1

- Rasa 1

Fotografia 1. Obertura R1.

Fotografia 2. Obertura bifurcació R1 a tocar torrent de can Mariner. Asfalt carrer UE100.

Fotografia 3. Rebaix estrat contemporani UE102.

Fotografia 4. Rebaix estrat contemporani UE 101 a la zona més pròxima del torrent de can Mariner.

Fotografia 5. Tall estratigràfic part central de la R1 amb UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 6. Obertura de la zona per al nou embornal de la R1 amb UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 7. Obertura del pou de connexió de la R1 amb col·lector amb. Es documenta estratigrafia contemporània amb UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 8. Instal·lació tubs nous claveguerams R1.

- Rasa 2

Fotografia 9. Obertura R2. Capa superficial d'asfalt UE100.

Fotografia 10. Rebaix UE101 a la R2.

Fotografia 11. Vista de la R2 al tram en el seu extrem oriental.

Fotografia 12. Vista de la R2 al tram en el seu extrem occidental.

Fotografies 13 i 14. Vista dels diversos serveis localitzats a la R2.

Fotografia 15. Tall estratigràfic R2 amb estrats restes contemporànies UE100, UE101 i UE102.

- Rasa 3

Fotografia 16. Rebaix asfalt carrer UE100 R3.

Fotografia 17. Excavació nivell contemporani UE102.

Fotografia 18. Vista genera R3 un cop oberta.

Fotografia 19. Nou embornal obert a la R3.

Fotografia 20.Tall estratigràfic R3 amb nivells contemporanis UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 21. Obertura bifurcació R3 amb UE100.

Fotografia 22. Rebaix nivell de graves UE101.

Fotografia 23. Tall estratigràfic amb UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 24. Obertura del pou de connexió de la 31 amb col·lector. Es documenta estratigrafia contemporània amb UE100, UE101 i UE102.

Fotografia 25. Tram obert bifurcació R3.

- Rasa 4

Fotografia 26. Tram obert R4.

Fotografia 27. Tall estratigràfic amb UE100, UE101 i UE102.

- Rasa 5

Fotografia 28. Obertura R5 amb aixecament de l'asfalt de la calçada UE100.

Fotografia 29. Rebaix UE102.

Fotografia 30. Vista general R5 un cop oberta.

Fotografia 31. Nou embornal obert a la R5 situat a l'extrem septentrional de la rasa.

TRAM 2

- Rasa 6

Fotografia 32. Obertura R6.

Fotografia 33. Rebaixos UE203.

Fotografia 34. Tall estratigràfic amb UE203.

Fotografia 35. Obertura del pou de connexió de la R6 amb col·lector amb. Es documenta estratigrafia contemporània amb 202, UE203 i UE204.

Fotografia 36. Vista rasa R6 oberta tram oriental.

Fotografia 37. Vista rasa R6 oberta tram occidental amb presència de serveis.

Fotografia 38. Tall estratigràfic R6 amb UE202 i UE203.

Fotografia 39. Nou embornal obert a la R6 situat a l'extrem occidental de la rasa amb UE201, UE202 i UE203.

- Rasa 7

Fotografia 40. Bifurcació R6 i R7.

Fotografia 41. Rebaix UE203 R7.

Fotografia 42. Tram R7 amb presència de serveis.

Fotografia 43. Tall estratigràfic amb UE202, UE203 i UE204.

- Rasa 8

Fotografia 44. Plantejament R8.

Fotografia 45. Rebaix subsòl R8.

Fotografia 46. Vista de la R8 amb pou de connexió amb col·lector del carrer Chapí.

Fotografia 47.Tall estratigràfic amb UE203 i 204.

Fotografia 48. Nou embornal obert a la R8.

Fotografia 49. Tall estratigràfic amb UE203 i UE204.

- Rasa 9

Fotografia 50. Aixecament dels paviments contemporanis del carrer Chapí UE200 i UE201

Fotografia 51. Preparació tram carrer Chapí per obertura de les rases de clavegueram i nova línia elèctrica.

Fotografia 52. Localització rasa R9.

Fotografia 53. Rebaix estrat contemporani UE203.

Fotografia 54. Rebaix estat contemporani UE203 i documentació em planta estrat s. XVII UE206.

Fotografia 55. Tall estratigràfic R9 amb UE203, UE206 i UE207.

Fotografia 56. Obertura simultània de la R9 i de la rasa per a la nova línia elèctrica front les finques números 45 i 47 del carrer Chapí.

Fotografia 57. Vista general de les rases un cop obertes.

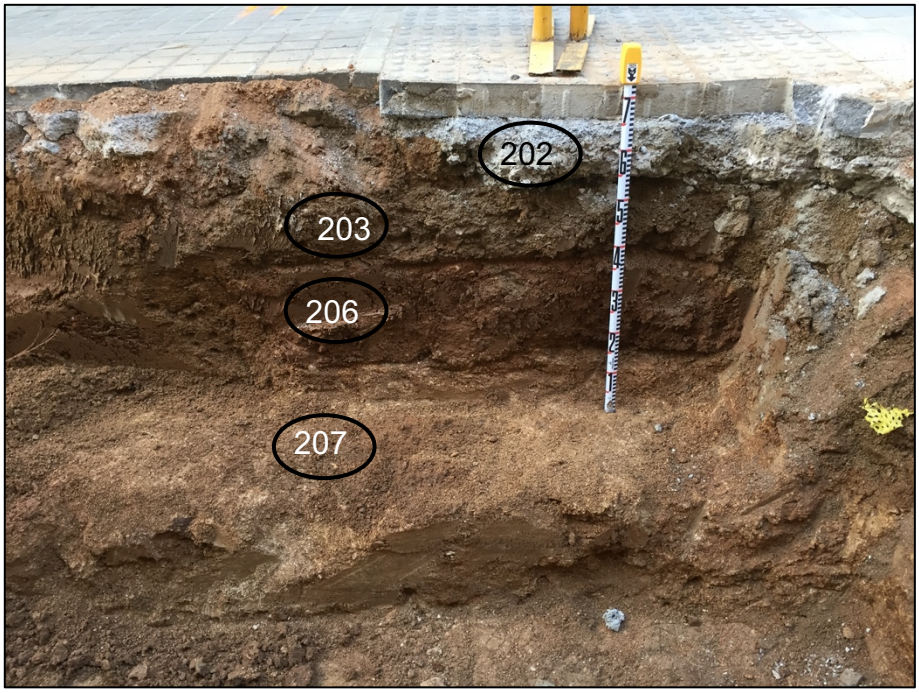

Fotografia 58. Detall estratigrafia R9.

Fotografia 59. Tall estratègic del sector amb UE202, UE203, UE206 i UE207.

Fotografia 60. Tram de la R9 abans de la col·locació dels tubs del nou clavegueram.

Fotografia 61. Obertura del pou de connexió de la R9 amb col·lector. Es documenta estratigrafia 202, UE203, UE206 i UE207.

- Rasa 10

Fotografia 62. Localització R10 a la cantonada del carrer Chapí amb Martí i Alsina. UE203 en planta un cop aixecat el formigó UE202.

Fotografia 63. Rebaix nivell d'argiles vermelles UE206.

Fotografia 64. Documentació de la UE207 a la cota inferior de la R10.

Fotografia 65. Nou embornal obert a la R10 amb UE200, UE202, UE203, UE206 i UE207.

- Rasa 11

Fotografia 66. Obertura R11 amb rebaix UE203.

Fotografia 67. Obertura del pou de connexió de la R11 amb col·lector. Es documenta estratigrafia UE203, UE206 i UE207.

Fotografia 68. Tram occidental R11 amb presència d'alguns serveis.

Fotografia 69. Tram oriental R11.

Fotografia 70. Tall estratigràfic R11 amb UE202, UE203, UE206 i UE207.

Fotografia 71. Tram de la R11 amb presència del rebaix del nou embornal al seu extrem.

Fotografia 72. Nou embornal amb UE202, UE203, UE206 i UE207.

- Línia elèctrica

Fotografia 73. Tram obert nova línia elèctrica a l'alçada del les finques núm. 63-59 del carrer Capí. Es documenten nombrosos serveis.

Fotografia 74. Tram rasa a l'alçada del les finques núm. 63-59 del carrer Capí.

Fotografia 75. Tall estratigràfic rasa elèctrica. Es documenten UE203, 204.

Fotografia 76. Presència de nombroses serveis en el tram de la nova línia elèctrica.

Fotografia 77. Tram rasa a l'alçada de les finques núm. 55-53 del carrer Chapí.

Fotografia 78. Vista de la rasa amb estratigrafia existent afectada per nous serveis.

Fotografia 79. Tall estratigràfic amb UE203 i UE204.

Fotografia 80. Creuament soterrament línia elèctrica entre els carrer de Chapí i Feliu i Codina.

Fotografia 81. Presencia de nombrosos serveis en aquest encreuament.

Fotografia 82. Tall estratigràfic amb UE203 i UE204.

Fotografia 83. Vista de la nova rasa per a la línia elèctrica amb diverses escomeses sortint de les finques cap al centre del carrer on es localitza la canalització principal del gas.

Fotografia 84. Vista de la rasa un cop finalitzat el seu rebaix.

Fotografia 85. Tall estratigràfic de la rasa en qüestió amb UE206 i Ue207.

Fotografia 86. Vista de les rases R9 i elèctrica a l'alçada de les finques núm. 45 del carrer Chapí.

Fotografia 87. Tall estratigràfic amb UE203, UE206 i UE207.

Fotografia 88. Rebaix estrat s. XVII UE206.

Fotografia 89. Rasa elèctrica en el seu extrem del carrer Capí amb carrer del Vent.

Fotografia 90. Vista tram final rasa per la nova línia elèctrica amb localització del mur UE209 i diversos serveis.

Fotografia 91. Localització mur relacionat amb can Mariner.

Fotografia 92. Vista en planta del mur UE209.
A banda i banda de l'estructura diversos serveis contemporanis.

Fotografia 93. Vista del mur UE209 amb a la seva rasa constructiva UE208 retallant nivell de graves compactes UE207.

Fotografia 94. Vista de l'alçat oriental del mur UE209.

Fotografia 95. Vita de l'alçat occidental del mur UE209.

Fotografia 96. Cobriment de mur UE209 amb geotèxtil per la seva protecció davant el seu rebliment definitiu amb sauló.

Fotografia 97. Cobriment amb sauló del mur UE209.

ANNEX 4. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

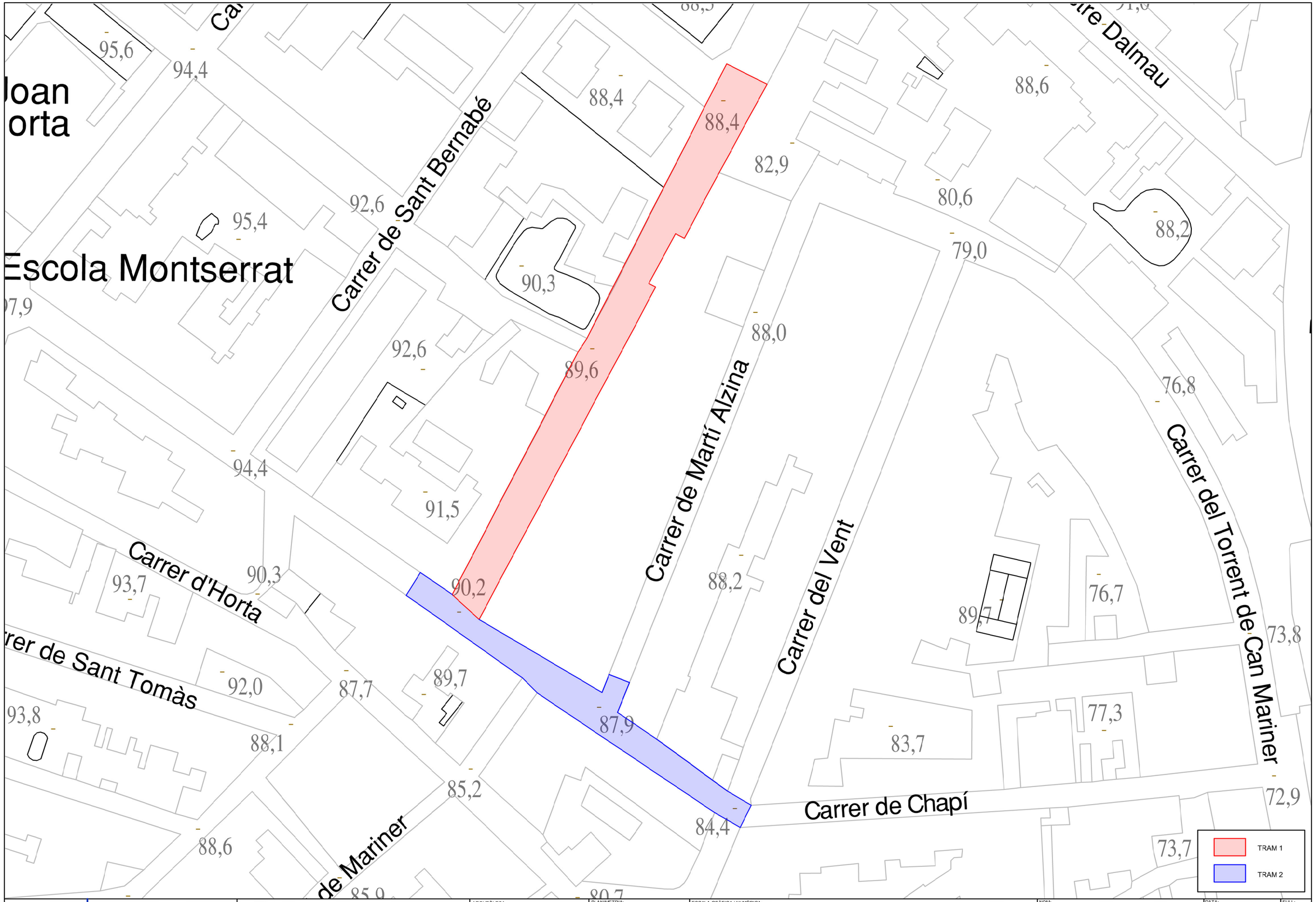

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:1000 Original DIN-A 3	0 — 50 m.	NOM: Plànol localització treballs	DATA: Juliol 2020	FULL: 2

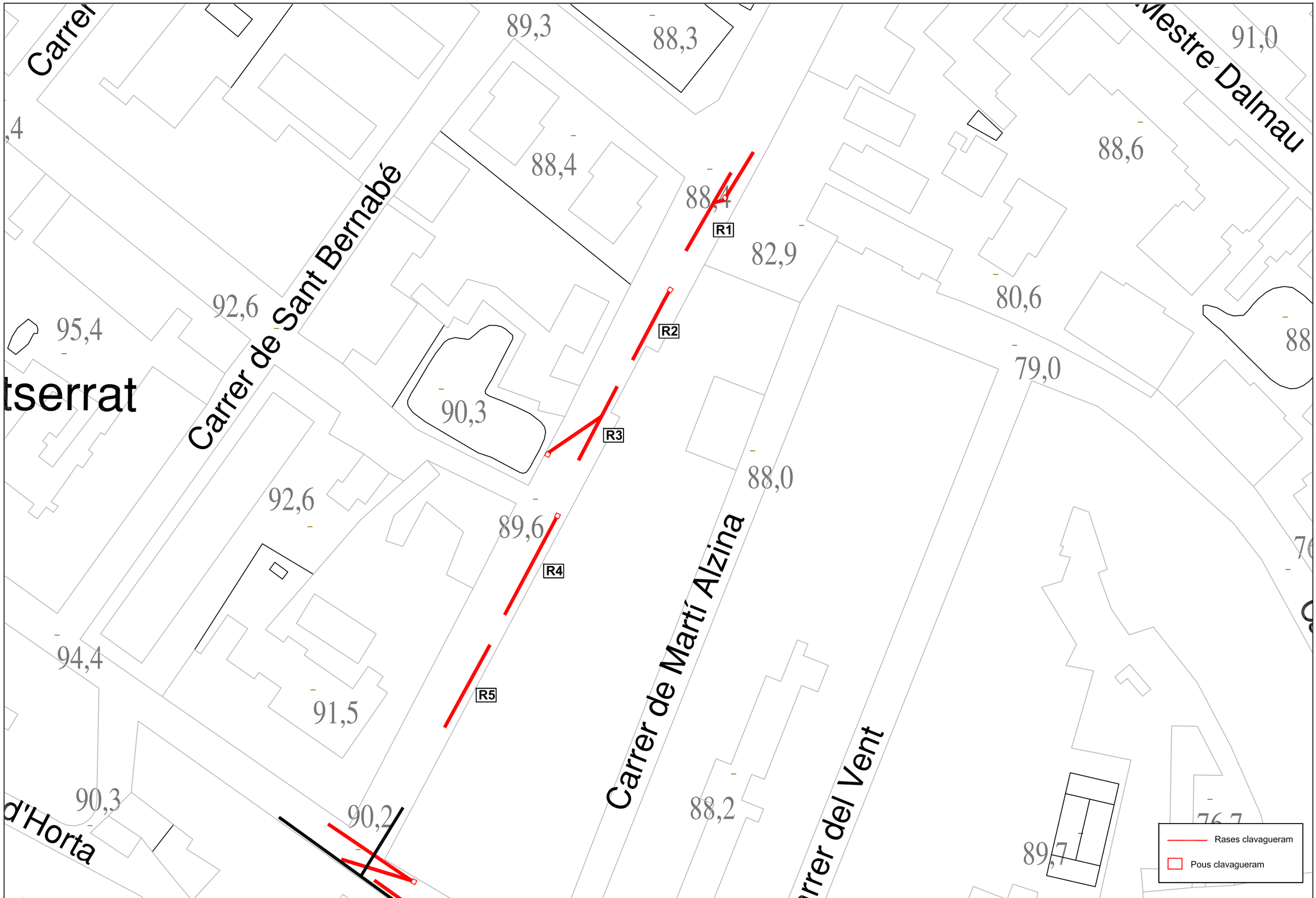

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:750 Original DIN-A 3	0 — 37,5 m.	NOM: Plànol localització rases Tram 1	DATA: Juliol 2020	FULL: 3

91,5

Carrer d

Carrer del Vent

88,2

90,2

R7

R6

R8

89,7

87,7

R10

R9

87,9

83,7

R11

85,2

Carrer de C

84,4

Can Mariner

er Alt de Mariner

85,9

80,7

83,4

Rases clavagueram

Pous clavagueram

Rasa línia elèctrica

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	P.ANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:500 Original DIN-A 3	0 — 25 m.	NOM: Plànol localització rases Tram 2	DATA: Juliol 2020	FULL: 4

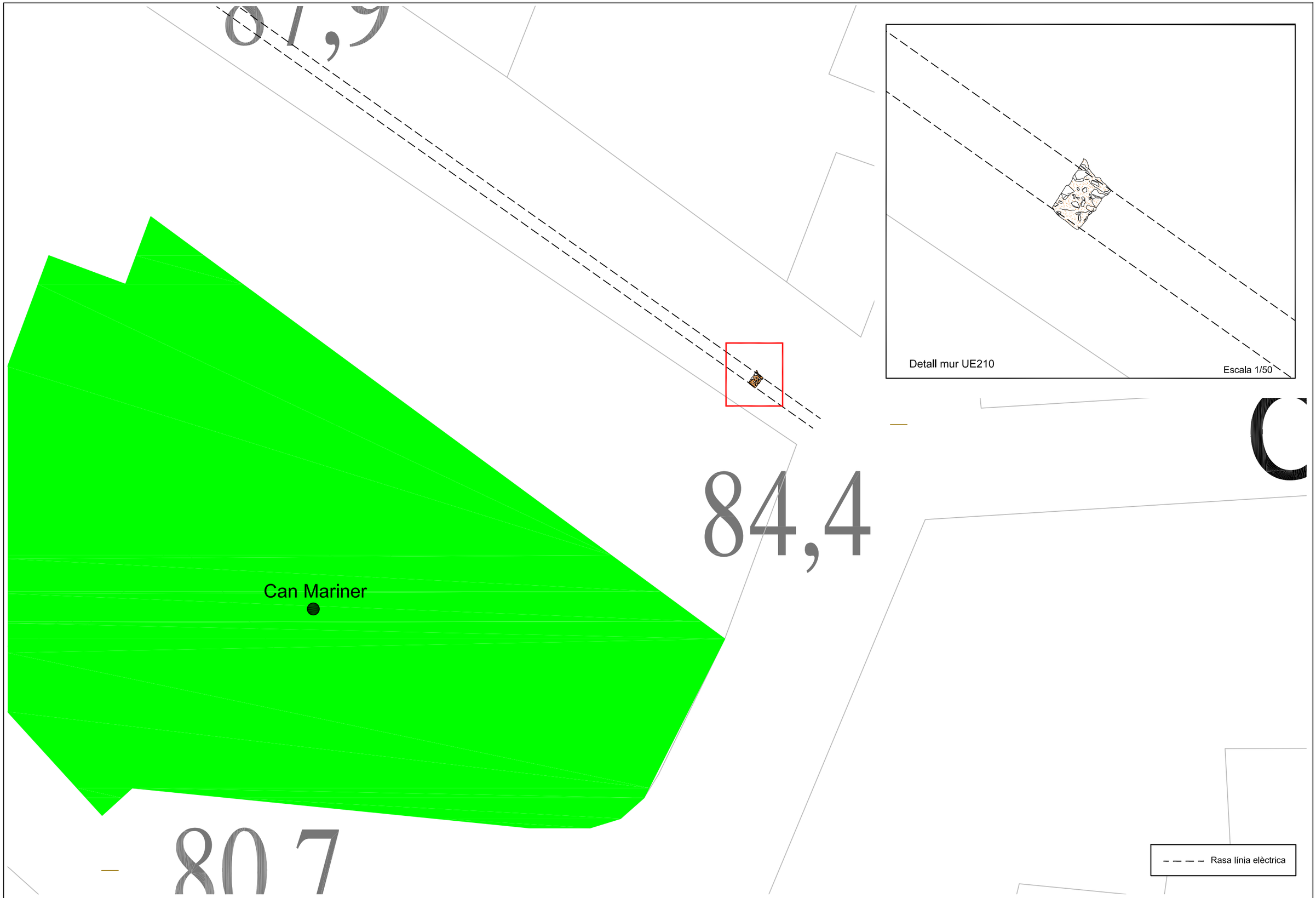

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:200 Original DIN-A 3	0 — 5 m.	NOM: Plànol localització mur UE209	DATA: Juliol 2020	FULL: 5

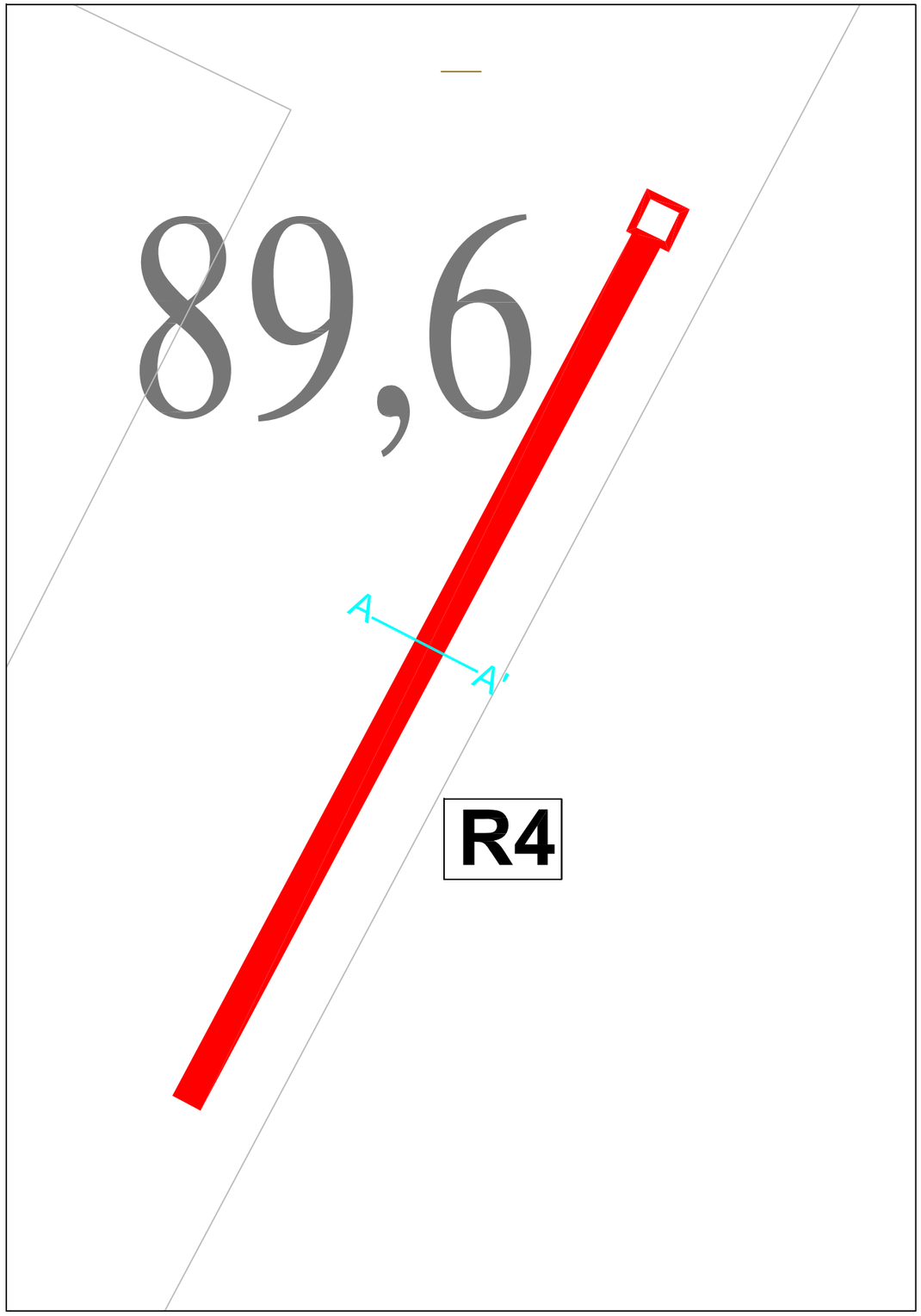

Secció A-A'

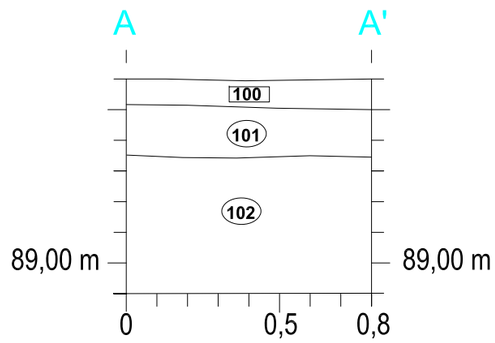

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:20 Original DIN-A 3	0 — 1 m.	NOM: Secció rasa R4 A-A'	DATA: Juliol 2020	FULL: 6

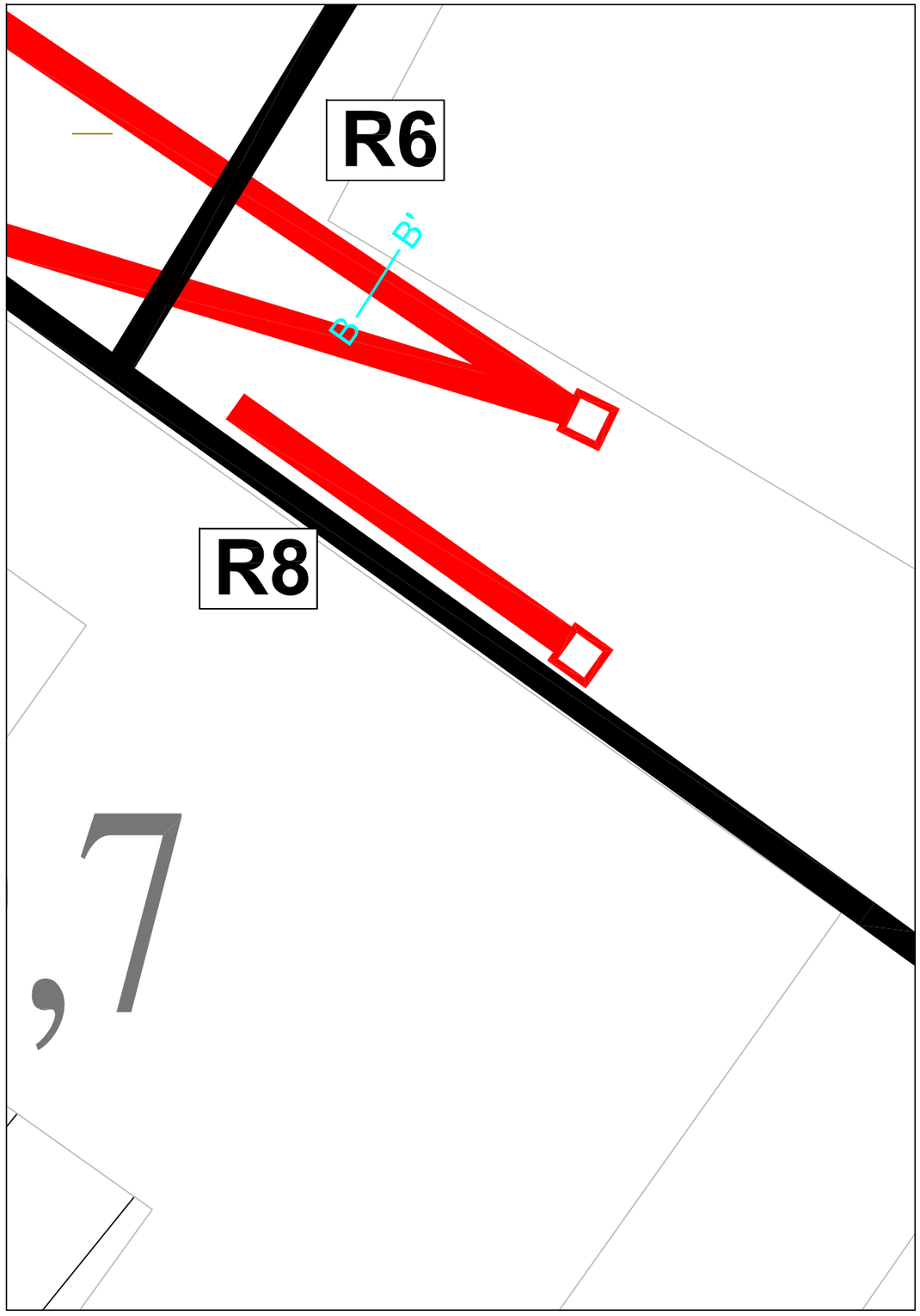

Secció B-B'

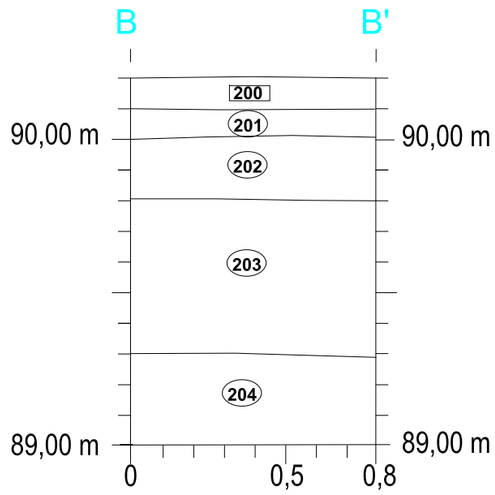

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÉRICA: 1:20 Original DIN-A 3	0 — 1 m.	NOM: Secció rasa R6 B-B'	DATA: Juliol 2020	FULL: 7

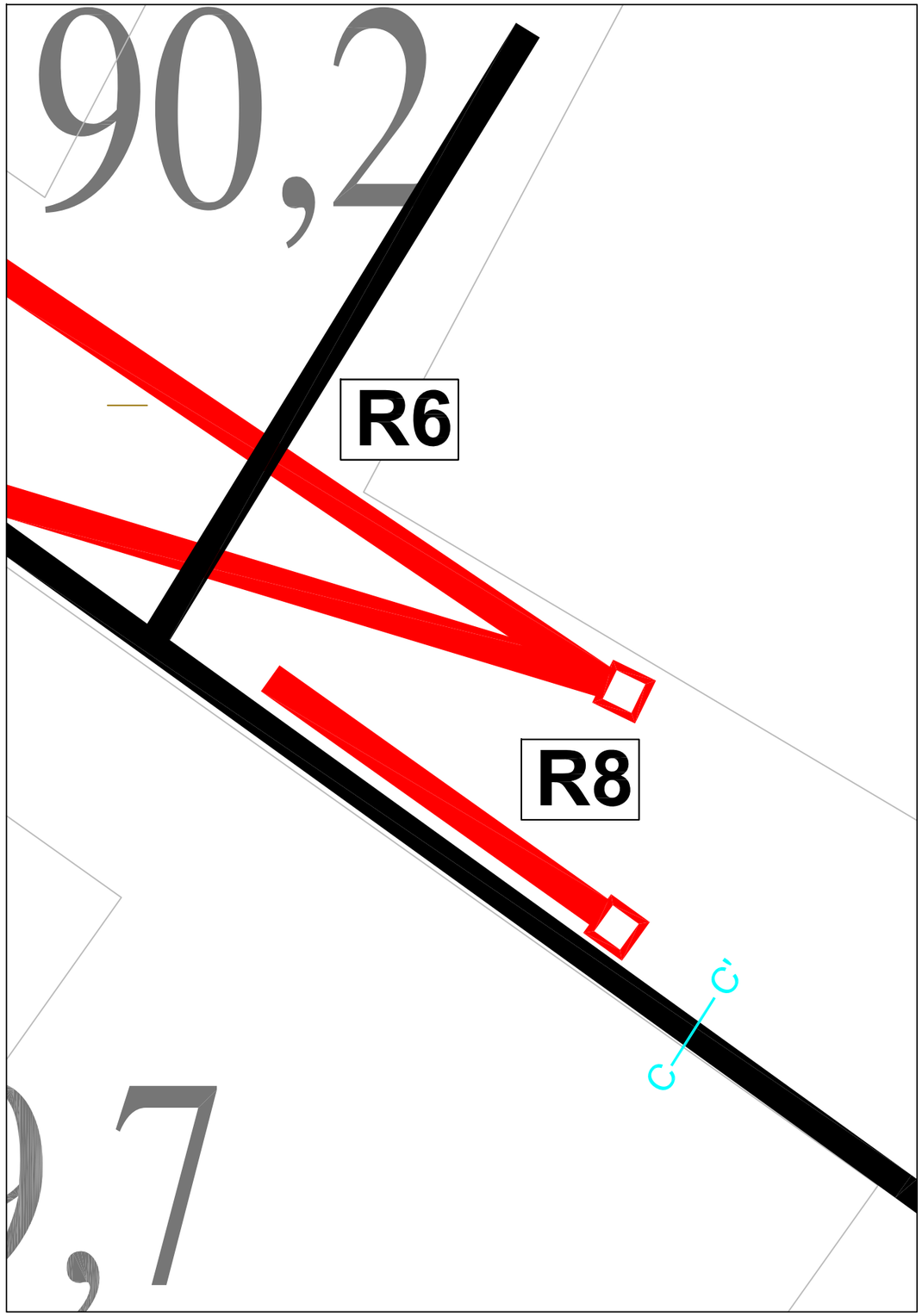

Secció C-C'

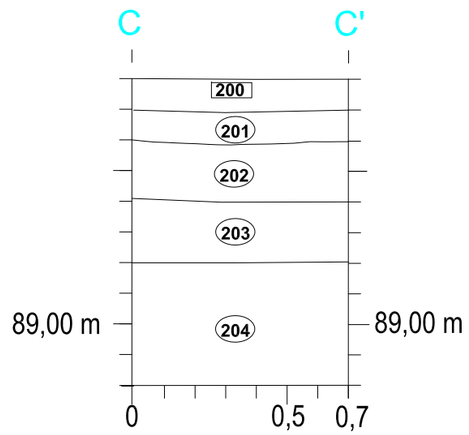

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÉRICA: 1:20 Original DIN-A 3	0 — 1 m.	NOM: Secció rasa Línia Elèctrica C-C'	DATA: Juliol 2020	FULL: 8

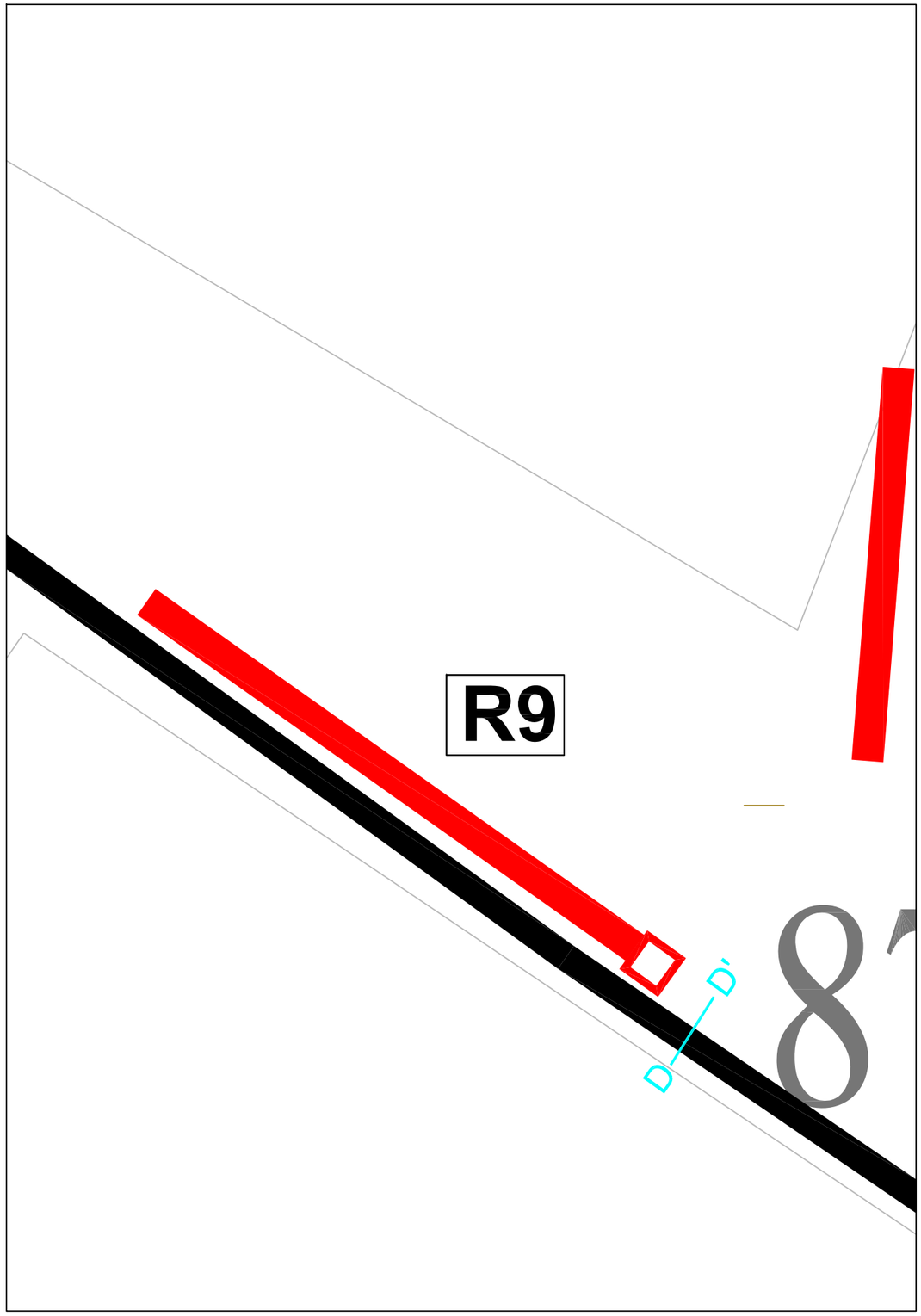

Secció D-D'

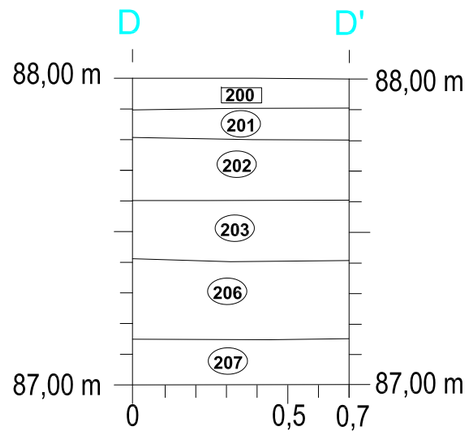

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÉRICA: 1:20 Original DIN-A 3	0 — 1 m.	NOM: Secció rasa Línia Elèctrica D-D'	DATA: Juliol 2020	FULL: 9

Planta

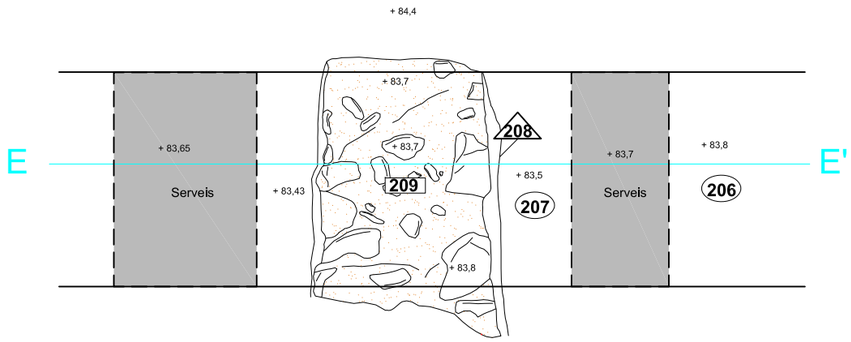

Secció E-E'

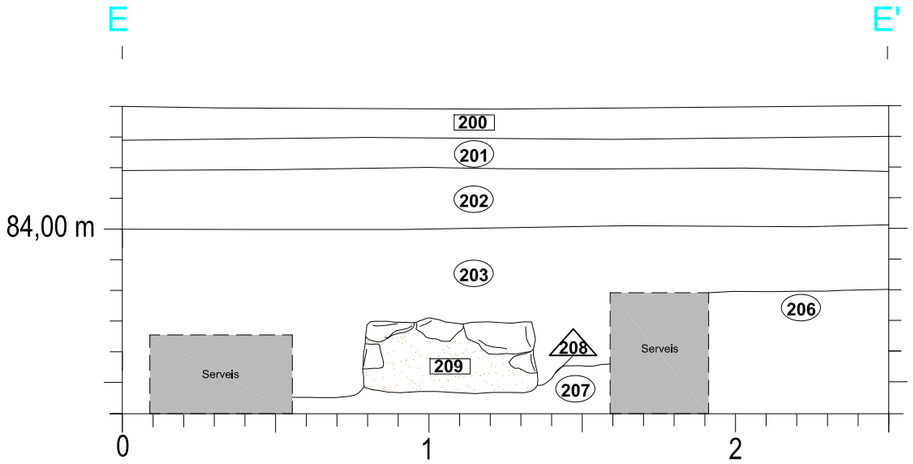

Morter de sorra

ATICS	INTERVENCIÓ: INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DE CHAPÍ 46-64, CARRER FELIU I CODINA 1-25 (DISTRICTE D'HORTA-GUINARDÓ, BARCELONA) Codi: 061/19.	ARQUEÒLEGA: Vanesa Triay Olives	PLANIMETRIA: Vanesa Triay Olives	ESCALA GRÀFICA / NUMÈRICA: 1:20 Original DIN-A 3	0 — 1 m.	NOM: Planta I secció estructura UE209	DATA: Juliol 2020	FULL: 10